73STE JAARGANG No. 9559 ZATERDAG 3 MAART 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Conscientiesteeg 27—29. — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao.

Stichting Vrouwelijke Religieuzen in NEDERLAND opgericht

Voor behartiging van gemeenschappelijke belangen

Naar wij vernemen is dezer dagen opgericht de Stichting Nederlandse Vrouwelijke Religieuzen, die zich ten doel stelt de gemeenschappelijke belangen van Orden, Congregaties en Genootschappen te behartigen. Alle Orden, Congregaties en Genootschappen van vrouwelijke religieuzen in Nederland zijn door hun algemene of provinciale overste in de stichting vertegenwoordigd.

Het ligt in de bedoeling een aantal gemeenschappelijke vraagstukken te studeren, zoals de religieuze vorming, het canoniek en civiel recht, financiën, apostolaat, missie, onderwijs, opvoeding en charitas, een en ander in relatie tot het religieuze leven. Uit de stichting, die tevens als adviesorgaan zal optreden, is een dagelijks bestuur gevormd onder voorzitterschap van Moeder Maria Theophila, algemeen overste van de Congregatie van de Zusters van O. L. Vrouw van Amersfoort. Moeder Daniella, algemeen overste van de Congregatie van de Zusters van het Gezelschap van Jezus, Maria en Jozef te 's-Hertogenbosch, is secretaresse-penningmeesteresse, pater drs. A. Smeets O.F.M. te Wychen zal het secretariaat voeren.

De stichting, opgericht naar analogie van de secretariaten van religieuze instituten van priesters en broeders, zal zich o.m. belasten met het organiseren van de jaarlijkse religieuze congressen. Dit jaar zal het congres in de week na Pinksteren op Bouvigne handelen over de gelofte van armoede.

Graanoogst in N.-China door droogte bedreigd

Hongkong. — Volgens een bericht van radio-Peking wordt de graanoogst in de Noordchinese provincie Sjanoeng door een ernstige droogte bedreigd. Duizenden boeren zijn door de communistische autoriteiten gemobiliseerd voor het graven van putten en het doortrekken van bevloeiïngskanalen.

Nieuwe boodschap van Eisenhower

Washington. — Eisenhower heeft een nieuwe boodschap opgesteld aan Boelganin, waarbij bij Rusland erop wordt aangedrongen samen met de Westelijke mogendheden de eerste stappen te nemen tot een ontwapeningsprogramma voor de hele wereld.

Reuter verneemt, dat de boodschap binnen enkele dagen naar Moskou zal worden gezonden.

Gebrekkige Oude Mannen moeten geholpen worden

Willemstad. — Dezer dagen — om precies te zijn 22 februari — was het twee jaar geleden, dat het Oude Mannen Tehuis op Santa Rosa zijn poorten opende. Dat het Tehuis nog steeds veel aftrek heeft, toont linkse foto wel, die genomen is in de binnengalerei, waar de oudjes dagelijks gezellig met elkander zitten te keuvelen. De ruststoelen, die alle door milde gevers geschonken zijn, beginnen echter alle erg aftands te worden. Zij lijden veel door het gebruik en er is thans dan ook een nijpend gebrek aan dit soort meublement. Wie dus een gebruikte, doch nog bruikbare ruststoel kan missen, weet waar hij terecht kan.

Daarmede is het Oude Mannen Tehuis er echter nog niet. Want het heeft hoognodig een afdeling voor gebrekkigen nodig, dat is een aparte zaal, waar de oudjes, die moeilijk uit de voeten kunnen, door bijzondere gemakken geholpen worden. Wij vernemen, dat er plannen bestaan om deze zomer, en wel in de maand juli voor dit doel een grote fair te houden, zodat men zo spoedig mogelijk over de middelen kan beschikken, om met de bouw van deze noodzakelijke uitbreiding van het Tehuis te beginnen.

Misterieuze verdwijning van bekend baseball-figuur in Venezuela

Willemstad. — In Caracas wordt het gemoed van de sportwereld momenteel bezig gehouden met het mysterieuze verwijnen van de bekende Venezolaan Juan Baptista Morales, de tegenwoordige administrateur van de Asociacion Venezolana de Beisbol Profesional, die jl. woensdag zijn woning heeft verlaten en sedertdien niet is teruggekeerd.

De verdwijning veroorzaakte grote ontsteltenis onder de baseballfans in Venezuela.

Het schijnt dat men Morales het laatst gezien heeft des avonds omstreeks zeven uur in de buurt van het Potomac Hotel. Men vreest dat misdaad in het spel is daar Morales meestal geld op zak heeft en ook enkele juwelen draagt.

Dat de Guardia Nacional onafgebroken naar Morales zoekt behoeft geen betoog.

Ch. Daubanton Nederl. ambassadeur in Chili

's-Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is de heer Ch. J. H. Daubanton, ambtenaar buitenlandse dienst tweede klasse, benoemd tot buitengewoon en gevolmachtigd ambassadeur in Chili.

Frankrijk erkent onafhankelijkheid van Frans Marokko

Parijs. — De Franse regering heeft de onafhankelijkheid van Frans Marokko met een eigen leger en eigen diplomatiek verkeer erkend, aldus blijkt uit een gemeenschappelijke Frans-Marokkaanse verklaring, die ondertekend is door Christian Pineau, Frans minister van buitenlandse zaken, en Si Bekkai, de premier van Marokko. De onderhandelingen, die tot de totstandkoming van deze erkenning hebben geleid, hebben twee weken geduurd.

In de verklaring, die vanmiddag werd gepubliceerd, wordt gezegd, dat met het oog op de vorderingen, die door Marokko zijn gemaakt, het verdrag van Fez, op grond waarvan Marokko in 1922 een Frans protectoraat werd, „niet langer in overeenstemming is met de behoeften van het moderne leven en daarom niet langer de Frans-Marokkaanse betrekkingen kan beheersen. Bijgevolg bevestigt de regering van de Franse republiek plechtig haar erkenning van de onafhankelijkheid van Marokko, welke in het bijzonder impliceert een eigen diplomatie en leger".

Vier Canadese straaljagers boven Frankrijk verongelukt

Parijs. — Vier straaltoestellen van de Canadese luchtmacht zijn in Oost-Frankrijk verongelukt. Alle vier piloten kwamen om het leven. Volgens ooggetuigen vlogen de toestellen op geringe hoogte dicht in formatie aan de Franse kant van de Frans-Duitse grens. Een der toestellen ontplofte, waardoor de overige drie tegen elkaar botsten en verongelukten.

DE C.P.I.M. EN HAAR EMPLOYE'S

ADVIESCOMMISSIE van employé's zat in voorbije jaar niet stil

„Job classification" (een der 19 punten) reeds eerder met Direktie besproken

Emmastad. — Daar de laatste tijd veel gesproken wordt over de vertegenwoordiging van de employé's in dienst voor de N.V. C.P.I.M. en in het bijzonder de Adviescommissie van employé's in de belangstelling van een ieder in de olie-gemeenschap staat, heeft het zin een overzicht te geven van werkzaamheden van dit lichaam, verricht gedurende het zittingsjaar 1954-1955. Het is interessant erbij te vermelden dat dit beknopt overzicht op 23 september vorig jaar verscheen en dat sindsdien geen verslag betreffende de werkzaamheden van de Adviescommissie, is verschenen.

Over de verbetering werkomstandigheden wachtlopers wordt geschreven: „Reeds enige jaren heeft de Adviescommissie op verbetering van de werkomstandigheden van de wachtlopers aangedrongen. Enige sociale voorzieningen (verbeteringen controlrooms, toiletten e.d.) werden reeds verbeterd. Deze kwestie heeft de voortdurende aandacht van de huidige commissie. In aansluiting hieraan werd voor de lokale Employé's (wachtlopers) een extra vergoeding gevraagd voor het stroomverbruik voor een airconditioning-apparaat. Hierop werd (door de maatschappij) afwijzend beschikt.

Over de „Algemene Bepalingen" (een grief van de Lokale employés is dat er vele employé's niet in het bezit zijn van zo'n Algemene Bepaling, waarnaar in de arbeidsovereenkomst tussen de employé en de maatschappij wordt verwezen.) zegt de adviescommissie in haar rapport van vorig jaar: Deze (de Algemene Bepalingen) werden in concept inmiddels op Curaçao ontvangen. De distributie kon nog niet plaats hebben in verband met nader te plegen overleg over enige punten van het concept. Onzerzijds (E.E.C.) is aangedrongen op spoed.

Op een verzoek tot repatriëring van kinderen (van Uitgezonden employé's) boven de 18 jaar op kosten van de maatschappij werd afwijzend beschikt.

Op verbetering van de Verkeersveiligheid in maatschappijwoonwijken werd regelmatig bij de desbetreffende instanties aangedrongen. Dit onderwerp blijft een punt van studie.

De mogelijkheid van lunchtijdspreiding werd onderzocht. Technisch bleek deze echter niet doenlijk.

Aangedrongen werd op het periodiek doorlichtingen van employé's en hun echtgenoten. Gewacht werd op het gereedkomen van de verbouwing van de polikliniek Dam Negropont. (Inmiddels is met het doorlichten van de employé's begonnen en hebben reeds velen van de gelegenheid gebruik gemaakt. — Red.)

Gewezen werd op de minder gunstige toestand van het Recreatieoord Brakkeput. De maatschappij deelde mede, dat deze zaak reeds werd bestudeerd, en dat hierin verbetering zal worden gebracht.

Toegezegd werd dat de employé bij pensionering alle voorlichting zal ontvangen betreffende zijn gezondheidstoestand en die van zijn gezin. Zijn toekomstige behandelende geneesheer kan inzage verkrijgen van het dossier dat bij de maatschappij aanwezig is.

Mede aan de hand van een enquête, gehouden onder de gecommiteerden werd besloten tot opheffing van het College van Gecommitteerden (ingesteld om de Adviescommissie op de hoogte te houden van wat er leeft onder de employé's. — Red.)

(Vervolg naar pag. 2

JEUGDBAL in Asiento

Emmastad. — Op 31 maart a.s. zal in „Asiento" voor de kinderen van de CPIM-employé's een gecostumeerd jeugdbal gegeven worden, dat in het teken van de „zelfkanters" zal staan. Het ligt in de bedoeling, dat deze kinderen zich zullen uitdossen naar eigen believen. Enkele suggesties zijn hier zeker op hun plaats: de kinderen kunnen zich bijvoorbeeld in een kledij steken passend voor apachen, bedelaars, landlopers, zigeuners, zigeunerinnen, waarzegsters, bloemenvrouwtjes en wat dies meer zij. De zaal waarin dit jeugdbal gehouden wordt, zal dienovereenkomstig een metamorphose ondergaan.

Aan dit bal zijn prijzen verbonden voor de meest originele costuums, die de kinderen zullen aantrekken.

Willemstad. — De verkeersafdeling had vijf lichte aanrijdingen te behandelen. De schade varierd van f 5.— to enige honderd guldens.

Braziliaanse prof.-voetballers naar Curacao

Willemstad. — Om de laatste hand te leggen aan de voorbereidingen voor de komst van het Braziliaanse voetbalelftal van de profklub „Bon Sucesso" uit Rio de Janeiro, is de heer Willy Fraenkel, van de KLM dezer dagen naar Rio vertrokken, aldus vernemen wij. Het is niet uitgesloten, dat de heer Fraenkel, die reeds meerdere overkomsten van buitenlandse voetbalklubs regelde, er in slaagt de profklub „Flamingo" voor een bezoek aan de Antillen te interesseren.

Wij wensen de heer Fraenkel veel sukses toe in Rio en hopen dat hij in zijn opzet zal slagen opdat het voetbalminnend publiek spoedig van enkele goede internationale wedstrijden kan genieten.

Alg. Ledenvergadering Sportclub „Asiento"

Emmastad. — De voor 13 maart a.s. aangekondigde Algemene Ledenvergadering van de Sportclub "Asiento" zal thans worden gehouden op maandag, 12 maart a.s. om 20.00 uur in de vergaderzaal van Societeit Asiento.

ASIENTO BESTAAT 12½ JAAR

Emmastad. — Op 23 maart aanstaande zal het 12 1/2 jaar geleden zijn, dat het huidige Asiento Theater in gebruik werd genomen. Ter viering van dit feit zal aan de leden een aantrekkelijk programma worden aangeboden op 23, 24 en 28 maart a.s. Op zaterdag, 24 maart, zal het feest worden voortgezet met een gezellig samenzijn in de Societeit, waar dan vanaf 11.00 uur zal spelen "Magyari" onder leiding van de heer Rijpkema.

Nieuwe C.P.I.M.-plants worden in bedrijf gesteld

Emmastad. — Naar wij vernemen vindt dezer dagen de inbedrijfstelling plaats van de Crude Distiller I en Gastail V plants van de CPIM. Ook de vierde unit in de nieuwe elektrische centrale, op het fabrieksterrein van deze maatschappij, wordt opgeleverd.

Ter gelegenheid van deze zeer belangrijke feiten, zal de direkteur van de CPIM, de heer dr. ir. H. ter Meulen, op dinsdagavond, 6 maart a.s. van 18.30 uur tot 20.00 uur, voor die werknemers en employé's die aan deze projekten hebben gewerkt, een receptie houden in de Bargesbadclub op het Rif.

Wij bieden direktie en personeel van de CPIM onze hartelijke gelukwensen aan met het gereedkomen van deze nieuwe plants, welke ongetwijfeld voor ons eiland van enorm belang zijn.

Kommissie kontakt V.G.K.S.-vrouwen

Emmastad. — Alle dames uit de V.G.K.S. gemeenschap en in het bijzonder diegenen die niet bij de installatie-bijeenkomst van de CCVV op 11 februari jl. aanwezig konden zijn, worden uitgenodigd voor een kennismakingsbijeenkomst op maandagavond 5 maart a.s. in de Sociëteit Asiento om 20.15 uur.

Deze avond is niet alleen bedoeld voor „huisvrouwen" maar ook bestemd voor de „vrouwelijke VGKS-leden", dus voor haar die een werkkring hebben op kantoor, op school, in het Sanatorium etc.

Op het programma staat behalve een bespreking van de werkwijze en de activiteiten van de CCVV ook een causerie van Mevr. E.S.L. Crince le Roy-Kooyman over „De aankleding van onze woning".

In de pauze zal een kopje koffie of een koele dronk door de Commissie worden aangeboden, waarna gelegenheid zal worden gegeven tot het stellen van vragen en het doen van voorstellen.

Van de in aanbouw zijnde nieuwe zaak van Tauber (links van de tegenwoordige zaak) tot aan de winkel van de fa. Ellis en Dania zal binnenkort een modern, in een rustige stijl en aanpassing in zijn omgeving gebouw worden neergezet van de Hermanos Tauber. De lage huisjes op bovenstaand foto gaan binnenkort verdwijnen.

AICHER'S poppenspelers epateren in Roxy

Bezielde marionetten in opera „Die Zauberflote"

Verfijnde techniek en groot meesterschap in minuscule vormen op miniatuur toneel

Willemstad. — Niet alleen kinderen zijn verzot op het poppenspel. Ook zij, die door de aanraking met de realiteit van het leven niet meer die ongebreidelde fantasie kunnen opbrengen, als het jonge volkje, komen er nog steeds met drommen naar kijken. Dat bewees een stampvolle schouwburgzaal gisteravond, waar het Marionettentheater van Salzburg „Die Zauberflöte" van Mozart opvoerde.

Het waren in de eerste en de laatste plaats de poppen van prof. Aicher, die de grote kinderen naar Roxy getrokken hadden, en dan pas Mozart's onvergetelijke muziek naar opnamen van het Weens Philharmonisch Orkest en het koor van de Nationale Opera te Weenen. De poppen, die Aicher en zijn helpers naar het rhytme, de cadans, het crescendo en diminuendo van Mozart's heerlijke muziek liet akteren en als levende mensen zich „inleven" en „meevoeren".

Dat was natuurlijk het wonder van deze avond, de meesterlijke synchronisatie van muziek en beweging en de bewonderenswaardige techniek van een onovertrefbare perfektie. Een tot op het kleinste onderdeel afgevijlde geoefendheid, een volledig beheersen van het kleinst gebaar, passend bij het mechanische woord en de mechanische melodie.

Maar ook en meer: de bezieling en het meesterschap, die een ziel blazen in de dode techniek en deze benutten om er schoonheid mee voort te brengen. Techniek zonder bezieling is dood. Aicher's marionetten zouden dood geweest zijn, wanneer hij langs de draden, die de poppen met zijn handen verbonden, geen stromen van bezieling in hun dode ledematen had gezonden. De muziek van zijn vingers daalde twaalf bedrijven lang in vormen van gratie en verfijnde rhytmiek op het minuscule toneeltje neer.

Men voelde de meester in ieder detail, in de nauwelijks zichtbare neiging van een hoofd, of het verplaatsen van een voet. En zo werden de poppen tot mensen, tot mensen die in staat waren als levende akteurs genot door schoonheid te brengen.

Wij hebben tijdens de uitvoering meer dan eens moeten terugdenken aan hetgeen wij eens zagen van het Aachener Puppenspiel, dat de legende van het „Sjenske von Aochen" ten tonele bracht. Toen waren het poppen op stokken en door de poppenspelers gedragen in houders zoals men die gebruikt voor het torsen van vaandels en vlaggen in optochten. Iedere „drager" speelde de rol van zijn pop waarvan hij de bewegingen met ijzerdraden regelde.

Behalve een verschil in techniek, was er een wezenlijk onderscheid in de wijze waarop men de poppen de woorden in de mond legde. Bij de Akenaren waren het levende stemmen en konden de gebaren der poppen daaraan aangepast worden. Hier echter werden dialoog en muziek mechanisch voortgebracht en moesten beweging en gebarenspel deze nauwkeurig volgen. Men kan er over disputeren, welke vorm de grootste technische vaardigheid eist en in welke vorm het meesterschap zich het best vermag te uiten.

Doch na hetgeen wij gisteren zagen, blijven wij de marionet, zelfs bespeeld op mechanische muziek, als het gewilligste instrument in de hand van de poppenspeler beschouwen. De staande pop kan niet zo „bespeeld" worden als de marionet, die gehoorzaamt aan de kunstenaar als de vioolsnaar aan de hand van de violist.

Daar het Salzburger Marionettentheater een tour door Zuid-Amerika maakt, had Aicher de gesproken tekst in het Spaans laten overzetten, terwijl de gezongen tekst in de oorspronkelijke Duitse vorm was gehouden.

Deze tweetaligheid deed de eenheid van het spel wel enig geweld aan, alhoewel men Aicher deze kleine concessie aan het publiek wel kan vergeven.

Van een buitengewone kunstzinnigheid en geraffineerdheid tevens waren de decors, waarvan de dieptewerking de toeschouwer steeds een wonderlijke gewaarwording gaf. De lichteffekten deden niet onder voor die van een heuse opera van standing, en de vlotheid waarmede de tonelen elkander opvolgden, verrieden al weer diezelfde tot in de perfektie opgevoerde techniek, die op zichzelf reeds in staat is een geëpateerd publiek tot een enthousiast applaus te brengen.

De afwerking der poppen was in één woord onnavolgbaar.

Toneeltjes als die der door Tamino's fluit gelokte dieren vormden een onderdeel waarom alleen men dit poppenspel onder het beste van wat er op dit gebied ter wereld gepresteerd wordt, moet rangschikken. De leeuw, die zich behaaglijk liet krabben door de eend, en de pelikaan, die zijn lange hals rekte om boven de slang uit te komen, vormden bravourstukjes, die een hoorbare geestdrift in de zaal verwekten. Men kon het kort aldus uitdrukken: deze mensen verstaan hun vak. Zij kunnen zich overal ter wereld laten zien. Want hun werk is onovertrefbaar.

Jammer, dat een overvolle en na afloop uiterst voldane zaal, wegens een organisatiefout (doch niet van de Salzburgers!) tot half tien moest wachten, eer het spel kon gaan beginnen!

A G J

„Business in millions and profits in penny's!"

TAUBER Hermanos gaan imposant building bouwen

Gedurfde ondernemingsgeest van twee broers-zakenlieden

Willemstad. — In onze editie van gisteren meldden wij reeds, dat Tauber Hermanos het terrein Breedestraat hoek Brionplein heeft gekocht. Naar aanleiding hiervan vertelde de heer Tauber, die wij in de middag een bezoek brachten, dat de firma het heeft opgevat, ondanks zekere opmerkingen van pessimisten op ons eiland, op dit terrein, tesamen met het vroeger reeds in eigendom zijnd terrein, een enorm drie-verdiepingen gebouw neer te zetten om op deze wijze alle mogelijkheden in de toekomst te kunnen uitbuiten. Dit gebouw zal een oppervlakte van 1400 m2 hebben en met de drie verdiepingen een totale verkoopruimte hebben van 3.600 m2.

Momenteel heeft de fa. Tauber 40 employé's in dienst en is de moderne zaak in de Breedestraat, een van de grootste trekpleisters in Otrabanda. Door de ruim gesorteerde artikelen, voornamelijk op kledinggebied, heeft Tauber Hermanos een goede naam gekregen op ons eiland, maar ook in het buitenland.

Het nieuwe gebouw zal de klanten ruimte geven om rustig te winkelen. Wanneer het hele gebouw, met de drie verdiepingen waarvoor men twee liften gaat installeren, in gebruik zal zijn genomen, kunnen de twee eigenaren, de gebroeders Tauber, hun kliëntele de best mogelijke service geven.

De heer Tauber vertelde ons dat men voornamelijk kleding in de meest uitgebreide zin des woords zal blijven verkopen. In totaal zullen straks 100 employé's een werkkring vinden in de „Tauber Building".

Men is reeds bezig naast de tegenwoordige zaak een geheel nieuw pand te bouwen. Dit zal glazen ramen hebben, die de passerende wandelaars ruimschoots in staat zullen stellen een blik naar binnen te werpen.

Wanneer dit pand gereed is zal met de andere gedeelten van de „building" begonnen kunnen worden. De heer Tauber hoopt dat een groot gedeelte van het hele pand tegen de tijd dat Hotel „El Curaçao" gereed zal zijn, afgebouwd is. Want de heren Tauber zijn zeer optimistische zakenlieden die een groot vertrouwen in de toekomst hebben. Om over te gaan tot het bouwen van een complex, dat bijna een miljoen gulden vergt, eist wel wat vertrouwen in de toekomst. Doch het zal volgens de heer Tauber wel moeten, want de behoeften worden steeds groter en de verkoop stijgt. Steeds meer eilandbewoners en vreemdelingen komen naar Tauber's winkel en velen gaan zwaar bepakt weer heen.

Tijdens zijn eerste bezoek aan New York zag de heer Tauber een spreuk op een gebouw, luidende: „Bussiness in millions and profits in penny's". Deze spreuk is hem altijd bij gebleven.

(Vervolg naar pag. 2)

RIVERSIDE in de A-klasse na overwinning op Veendam

Willemstad. — De wijk, die het dichtst bij het Stadion ligt, nl. Rif, heeft nu ook een kans om in Curaçaos hoogste voetbal-afdeling, de A-klasse, te spelen. Riverside promoveerde nl. gisteravond naar de A-klasse, na een voor deze spelers onvergetelijke overwinning op de hekkesluiters van de A-klasse, Veendam. Nadat zij woensdagavond, ofschoon zeer verdiend, toch met moeite en met de hulp van een penalty moest winnen, was de overwinning van gisteravond niet alleen ten volle verdiend, maar ook het duidelijkste bewijs, dat Riverside zonder enige twijfel een A-klasse-team is. Riverside had gisteravond slechts een gelijkspel nodig om naar de A-klasse te promoveren.

Zij hadden dus de hele wedstrijd kunnen verdedigen en zonder doelpunten te scoren een plaats kunnen innemen in de Curaçaose top klasse. Maar zij pasten een der gouden regels toe van het voetbalspel: de aanval is de beste verdediging.

Gedurende de gehele eerste helft waren de jongens van Riverside volop in de aanval. Na ongeveer 15 minuten spelen kregen zij achter elkaar drie hoekschoppen te nemen. De eerste twee werden niet zo bepaald goed voorgezet, waardoor captain Eysden besliste om de derde zelf te nemen. Hij plaatst keurig voor, waarna de weggekopte bal voor de voeten van rechtsbinnen Alejandro Weiman belandde, die met zijn linkerbeen de bal tegen het net joeg: 1—0 voor Riverside.

Zeven minuten later in de 20e minuut van de wedstrijd nam Riverside een 2—0 voorsprong, die deze club voor de rest van de gehele wedstrijd zou behouden. Uit een andere hoekschop werd dit doelpunt geboren. Linksbuiten Ciro Coco schoot met zijn rechterbeen uit een moeilijke positie onhoudbaar voor Guanipa in het doel: 2—0 voor Riverside. Coco had weer geprofiteerd van het slechte wegwerken van de Veendam-verdediging.

Voor de rest van de gehele eerste helft behield Riverside haar veldmeerderheid. De stand was bij de rust nog steeds 2—0 in het voordeel van Riverside. Riverside speelde in de tweede helft tegen de wind in. Het spel in de voorhoede was niet zo vlot meer. Linksbinnen Rere Jansen speelde ver beneden peil en linksbuiten Coco trad niet meer zoveel op de voorgrond. Van de andere kant kon Veendam alhoewel geholpen door de wind ook niets bereiken. De verdediging van Riverside sloot als een bus. Vooral de middenspelers Pietje Couriel en Sylvio Jansen waren een grote steun voor de twee backs. Het was op recht geen doorkomen, alle aanvallen stuitten af op linkshalf Couriel. Toen de laatste minuten van de wedstrijd waren aangebroken, begonnen de Riverside-jongens de bal uit te trappen. Veendam profiteerde van dit slordig spel en viel nog steeds aan. Zij kregen in deze laatste minuten twee hoekschoppen te nemen, maar zonder dat er een verandering kwam in de stand, floot scheidsrechter Ringma voor het einde. Riverside won verdiend met 2—0.

Van één ding zijn wij nu overtuigd, nl. dat het spel van onze A-klasse van zeer goed kaliber moet zijn, want als een klub zoveel moet presteren om zich een plaats in de Curaçaose A-klasse te veroveren, dan is dit het beste bewijs van het goede kaliber voetbal, dat in de Curaçaose topklasse geleverd wordt.

Tauber Hermanos ....

(Vervolg van pag. 1)

En het verlangen naar een grote zaak liet hem niet los, totdat hij zijn tijd gekomen achtte en tot handelen overging. De goederen worden ook bij hem goedkoop verkocht maar de omzet is groot.

De firma Tauber Hermanos bestaat sedert 1929, dus bijna 27 jaar en sinds die dag heeft de winkel steeds op dezelfde plaats gestaan. Na de ene uitbreiding volgde de andere.

De bouw van het imposante doch in een rustige sfeer en passend in zijn omgeving op te trekken gebouw, dat werd ontworpen door de bekende architekt Ben Smit B.N.A., zal worden uitgevoerd door de niet minder bekende „Tazan", de aannemer. Men hoopt het complex medio 1957 gereed te hebben.

Een aardige idee van de gebroeders Tauber zal dan verwezenlijkt worden. Men wil namelijk een terrein huren op het Rif en daar een gratis parkeergelegenheid scheppen voor de bezoekers van Tauber Hermanos. Twee chauffeurs zullen de auto van de zaak naar deze parkeerplaats en terug rijden. Men stapt uit voor de ingang van de Tauber Building, geeft de auto, die nu extra verzekerd is, over en doet zijn inkopen. Indien men gereed is wordt de auto telefonisch „besteld".

Met spanning zien wij de bouw van de Tauber Building tegemoet.

De CPIM en haar employe's..

(Vervolg van pag. 1)

Enige tijd geleden werd van de gelegenheid om per tanker naar Europa te reizen, speciaal door de Lokale employé's gretig gebruik gemaakt. I.v.m. het feit dat de Lokale employé cf. 162.— per persoon voor passagekosten bij groot verlof krijgt, moet een employé met zijn gezin enige duizenden guldens neertellen voor passagekosten, indien hij zijn verlof in het moederland wenst door te brengen. Het reizen per tanker was voor velen een uitstekende oplossing. — Red.) De E.A.C. deelde de employé's nu in haar rapport mede, dat de maatschappij afwijzend staat tegenover het verlenen van tankerpassage en dat zij hierop geen enkele uitzondering wenst te maken.

Aan de Geneesk. Dienst werd gevraagd ten behoeve van ernstige patiënten enkele kamers van het Sanatorium Het Groene Kruis van airconditioning te voorzien. Om technische redenen is dit thans niet mogelijk. Bij eventuele uitbreiding van het Sanatorium zal hierop worden teruggekomen.

Aanhouden maatschappij-huizen tijdens groot verlof. (Voor uitgezonden employé's. Als een employé met verlof gaat moet hij het maatschappij-huis waar hij in woont ontruimen en krijgt hij bij terugkeer een ander huis, hetgeen natuurlijk de nodige onkosten met zich meebrengt. — Red.) Aan de maatschappij werd gevraagd de mogelijkheid om huizen gedurende verlof in te houden. Voorlopig is zulks echter nog niet uitvoerbaar.

Bij de maatschappij is het verzoek voorgebracht de kwestie van de minimum- en maximum duur van het laatste kontrakt, alsmede een eventueel te verlenen tussentijdse verlof naar Nederland (van Uitgezonden employé's) in studie te nemen.

Gevraagd werd of de maatschappij bereid is iedere employé, individueel, mede te delen wat zijn positie is in het bedrijf en wat het maximum salaris is verbonden aan zijn funktie. Op deze vraag werd nog geen antwoord ontvangen (Dit is een van de bekende „19 punten" die door de vergadering van lokale employé's onlangs aan de Adviescommissie zijn overhandigd voor bespreking met de direktie. — Red.)

Het punt: Speelgelegenheden voor de jeugd van Groot Kwartier en Biesheuvel is nog bij de Adviescommissie van employé's in studie.

Vergoeding voor in opdracht van de maatschappij gewerkte dagen tijdens buitenlands verlof. Ten aanzien hieraan werd medegedeeld, dat indien gedurende het buitenlands verlof minder dan een week wordt gewerkt, hiervoor geen extra verlof wordt gegeven. Indien langer wordt gewerkt, wordt het buitenlands verlof met het aantal dagen verlengd.

Gedurende het zittingsjaar 1954-1955 werden ook verschillende individuele gevallen door de Adviescommissie behandeld.

Het rapport was gedateerd 23 september 1955. Vier dagen later, op 27, 28 en 29 september werd er een nieuwe Adviescommissie van employés gekozen. Deze nieuwe Adviescommissie heeft nu jl. dinsdagmiddag beloofd, dat er een nieuw overzicht van haar werkzaamheden zal verschijnen, en wel in de thans lopende maand.

De nieuwe „Brion" die zondag 11 maart zal worden onthuld.

Van het Filmdoek

BATTLE OF ROQUE RIVER

West-End biedt dit week-end een kleurrijke western onder de titel „Battle of Roque River" een verhaal, dat zich voltrekt in het jaar 1850 in het westen van Amerika — woelig en onrustig zoals dat slechts in die pionierstijd was. Een aangewakkerde strijd tussen Indianen en blanken, laaiend in hevigheid zonder dat er een eind aan schijnt te komen, moet door majoor Frank Archer (George Montgomery) in de kiem worden gesmoord. Bij de vredesonderhandeling is hem behulpzaam, of liever gezegd doet alsof hij de goede zaak voorstaat, de burger Stacey Wyatt (Richard Denning), want in feite is hij degene, die de Indianen van geweer en amunitie voorziet in ruil voor goud. Zijn verraad komt aan het licht, wanneer een verkenningspatrouille op een geheime missie is uitgestuurd in de pan wordt gehakt. Slechts één dezer weet half dood het fort te bereiken om het verraad aan zijn kommandant te rapporteren die het bevel geeft de verrader in te rekenen.

Wyatt, die lont geroken heeft, poetst de plaat, achterna gezeten door Archer. De ontmoeting tussen hen beiden laat een knokpartij zien, waar het even hevig toegaat als bij de strijd tegen de Indianen, waaruit Archer als winnaar te voorschijn treedt.

Voor het romantische gedeelte in deze film zorgt Martha Hyer, die als tegenspeler van Montgomery een niet onaardig spel levert.

SHOTGUN

Onder de titel „Shotgun" brengt Allied Artists in ROXY een Wild-West-thriller, waarin Sterling Hayden, Yvonne de Carlo en Zachary Scott de centrale figuren vormen. Om de film aan fotografische effekten te doen winnen werd zij in Arizona gemaakt en in technicolor opgenomen. Het scenario werd geschreven door de akteur Rory Calhoun samen met de Wild West expert schrijver Clark E. Reynolds.

In „Shotgun" vervult Sterling Hayden de rol van assistent-United-States-Marshall, wiens superieur, de marshall, door de hand van een moordenaar is gevallen. Op zoek naar de „Killer" ontmoet hij op zijn weg een „ongetemde" schone (Yvonne de Carlo), die hij tegen de aanvallende Indianen beschermt. Samen maken zij nog heel wat van de schietpartijen mee, totdat zij tegen de moordenaar aanlopen, die het doet voorkomen aan de zijde van de „law" te zijn. De ontmaskering laat niet lang op zich wachten. Het resultaat? Knallende pistolen en het onschadelijk stellen van de „outlaw"!

THE WARRIORS

Een romantisch gedeelte uit de Honderdjarige Oorlog heeft Allied Artists gebruikt als aanknopingspunt voor de film „The Warriors", welke in CINELANDIA draait in Cinemascope en technicolor.

Het wapengekletter in de rolprent vindt plaats in het jaar 1358 in het noordelijk deel van het Franse Koninkrijk, waarvan de provincie Aquitaine als zetel van de Engelse prins Edward II (zoon van koning Edward I van Engeland) wordt gekozen. Het nationale gevoel der Fransen kan het niet verkroppen, dat deze monarch (Errol Flynn) de lakens in hun land komt uitdelen. Evenmin voelen zij iets voor de onderwerping van hun gebied aan Engeland en vormen zij een aktieve groep strijders onder leiding van graaf De Ville (Peter Finch) en de invloedrijke Du Guesclin (Noel Willman) om de Engelsen terug te drijven. Om hun doel te bereiken dwingen de Fransen de prins te strijden. Maar al dat ook niet helpt, hebben zij een ander plan in het hoofd: het ontvoeren van de minnares van de prins lady Joan Holland (Joanne Dru) en haar twee zonen.

Dit laat de prins echter niet op zich zitten en hij trekt ten strijde. Onder het mom van Black Knight doet hij alles om zijn minnares aan de Fransen te ontfutselen, wat hem ook gelukt. De strijd is daarmede echter nog niet ten einde, want de opgehitste Franse bevolking snelt haar leiders te hulp en weten de prinselijke soldaten naar hun paleis te verdringen. Hier wordt door het sterke leger van Prins Edward de Fransen een halt toegeroepen en hun leiders onschadelijk gemaakt.

Vaart

Haven: Vrachtschepen 8 in, 7 uit; Tankschepen 11 in, 8 uit; Zeilschepen 4 in, 5 uit; Passagiers landend 3, vertrokken 14; doorgaand 19.

Suffisantdorp verslaat E.H.B.O. in Curom's hersengymnastiek

Willemstad. — Gisteravond vond de wekelijkse hersen-gymnastiek wedstrijd plaats in de Curom studio. De strijd ging tussen de staf van Suffisantdorp (CPIM) en die van de EHBO. Het werd een klinkende 22-10 overwinning voor de Suffisantdorpers. Hierdoor hebben laatstgenoemden de hoogste score tot nu toe bereikt.

WEST-END
Zat. 19.00 en 21.00 uur; en Zond. 10.30 en 20.30 uur „Battle of Roque River" Zondag; 16.30 Great advertures of captain Kidd en 18.30 uur „Geraldine"

CINELANDIA
Zat. 19.00 en 21.00 uur, en Zond. 20.30 uur „The Warrios"
Zond. 18.30 uur „The yellow haired Kidd". ....

ROXY
Zat. 19.00 en 21.00 uur; Zond. 20.30 uur „Shotgun" .....
Zond. 10.30 uur „Una mujer en la calle" 16.30 uur; „Law of the West. en 18.30 uur; „Seven cities of gold".

CARIBE
Zat. 18.30 uur. „Great Adventures of Captain Kidd"; 20.00 uur „The Wild One" .... ..
Zondag, 18.00 uur „Great Adventures of Captain Kidd"; 20.00 uur „Glass Slipper". .. ..

REX
Zat. „Los lios de Barba Azul"; 20.00 uur. ....
Zond. 18.00 uur „Behind Southern Lines"; en 20.00 uur; „Escuela de musica" ... .

ROYAL
Zat: 20.00 uur; „Shanghai-story";
Zond. 18.00 uur; „El Paso Stampede"; en 20.00 uur „San Francisco".

WAAR HALEN WE BENZINE?
Dit week-end zijn de volgende gasoline-stations geopend:
D. Cardoze, Lunapark
H. C. Galmeyer, Cerito
M. Craz, De Ruyterkade
J. R. Elsevier, Gasparito
Isa Sales & Agencias, Stoppelweg
Ellis & Dania, Pater Eeuwensweg.
A. Rosa, Hato. ....

CPN-WACHTDIENST
Vanaf heden heeft de heer J. de Vries, telefoon 43317, de wacht op de pletterij. ....

AFGIFTE BEGRAFENIS VERLOVEN:
Dit weekend is belast met de afgiften van verloven tot begraven de heer A. H. de Windt, P. L. Jansenstraat 43 Tel. 12256

GOUV. GENEESKUNDIGEN
op 3 — 4 Maart 1956
Stadsdistrict:
Dr. H. h. Voet Penstraat 35 tel. 12427
Tweede district:
Dr. P. E. Nassy Kl. Kwartier 196 tel 35046.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling

Schriftelijk Examen ENGELS M.O.-A.

De Wnd. Inspecteur van het Onderwijs maakt bij deze bekend dat het schriftelijk gedeelte van het examen voor de akte Engels M.O.-A op 17 April a.s. op Curacao en Aruba kan worden afgelegd.

Aanmelding, met bijvoeging van een geboortebewijs, dient vóór **14 Maart a.s.** schriftelijk te geschieden bij het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling. Het examengeld à ƒ 27.50 N.A. Crt. moet vóór 14 Maart in het bezit zijn van de Wnd. Inspecteur, die daarna voor doorzending naar Nederland van aanmeldingen, geboortebewijzen en examengelden het nodige zal verrichten.

Surinamer die machinist uit Curacao met mes stak door Amsterdamse politie-rechter veroordeeld

Amsterdam. — „Kijkt u maar, edelachtbare". En de Amsterdamse politierechter mr De Blécourt kon het lachen niet meer inhouden, toen hij de 47-jarige musicus Nellius Harrie Marius Mercuur op één been balancerend als een ooievaar, met beide armen omhoog gegeven als twee magere vleugels, midden in het knusse rechtszaaltje voor zich zag staan.

Mr De Blécourt had de verdachte, die in Paramaribo geboren is, gevraagd, of hij misschien om moed te krijgen 's morgens een borreltje gedronken had. Hij had dit ontkend, waarop 'n parketwachter opdracht kreeg aan 's mans adem te ruiken. Het oordeel van de parketwachter was: „Hij is niet helemaal zuiver", en toen had Harrie zijn evenwichtsvoorstelling gegeven.

Hij had het vorig jaar de machinist P. N. van Putten, uit Curaçao, met een klein mesje een steek in de buik gegeven. Volgens getuigenverklaringen was er een vechtpartij in de Nieuwebrugsteeg ontstaan, waarbij Harrie het onderspit dolf. Hij werd neergeslagen en toen hij weer overeind kwam, was hij de vluchtende Van Putten achterna gelopen en had hem gestoken. Harrie gaf een andere lezing; hij had het mesje getrokken uit zelfverdediging tijdens de vechtpartij.

Mr De Blécourt legde wegens mishandeling, conform de eis, veertien dagen gevangenis op. „Ik heb u al een keer geholpen", zei hij. Dat was in 1953, toen Harrie wegens weerspannigheid tegen de politie een voorwaardelijke straf kreeg. „Maar dat kan nu niet meer", aldus de rechter.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Brieven.

A Daisybelle Albert, L. Alwart, Joseph Ashby, R. Alberg, Vernon Alexander, Elba de Arteche.

B Doveigon Baptiste, Eliza Bodkin, Alma Brijen, E. Butler.

C Cijnthia Charles, Parrek Celestina.

D Biginia Demediciana, Amanda Duggins.

E Mrs. Ellis, Henry Earnest.

F F. E. Fonce, Louise Felix, D. M. Francis.

G Fam Guiermo.

H Thomas Hasell, C. A. Halff, Neville Hodge, Eunice Henvila, Fam. Hoppenbrouwers, Prudence Hodge, Andre Henriquez.

I Wilhelmus Martinus Haize.

J Hugo Jessurum, P. H. Jacobs, Sebastino de Jesus.

K Barand Klip.

L V. Lingen, Susana Leito, Sr. Lomgguche.

M La Miralla, Johan Melfor, Birinia D. Medesiana, Anesita Martina, Sjanette Mackintosh, E. J. E. Mohamed.

N Agatha Nias.

O Agustin Oliano.

P Marioaita Paulina, Antonio Pestana Junior, Morgan Philbert, Clydena Parsons, C. S. Polius.

R Adolphus I. Reynolds, Liselotte Renardel, Mr. Real.

S Frank Schoop, Emanuel St.-Louis, L. Strijk, Stanley Sof.

T Bernacita Thielman, Freda Taylor, J. H. Tuik v. Laake.

V Fam. H. Verbrugge.

W Juan Willems, A. Windster, Thomas Y Wouters, Joseph N. Wilson.

Y Verna Yearwood.

Drukwerken.

A H. E. Albert.

B J. Braken (2), Mevr. Brouwer-Rosmuller, Yunitha Bergonji, D Brouwer.

C Clarastine Claston, N.J.C. Craane.

D Josephine Dunker.

E E. E. J. Eiloof, J. van Eyck, R. Eibergen.

F Clara Fecunda.

G Hr. Geelhuisen, W. Giesselbach.

H C. Hofman, P. Hillege.

J R. Jansen.

L Llewellyn Lake, J. H. Lourens.

M D. Maat-Wildeman.

N Th. M. M. Nelissen.

R A. L. Richardson, D. Rozeboom.

S Jane E. Shenary (2), J. W. Sumter

T Gweneth Timothy.

W J. Willems, Thomas Y. Wouters John Theodoor Wilson (2), John P. Wehl, E. Wong, P. H. Wildschut.

Postpakketten.

E J. Ellis.

F J. F. Franke.

Aangetekende stukken

A N. C. T. Artist-Spier, H. P. Atatiede, J. H. Arends, I. Antonie, A. Z. Aniseta, M. O. Aniceta, C. F. Allee Th. de A. Adamus, W. J. Akkerman, B. Asnaat.

B D. Barlow, Antonio de Barros A. R. Bernadina, A. O. Bernadina, J. J. Benita, E. C. Bautisma, J. D. Balentina, H. V. Balentina, I. R. Bak, F. S. Bernadina, J. M. Bernadina, S. C. Betsy, C. Betrian, V. M. Bito, D. M. Brunkem, V. Busby, J. W. Bokshoven, E. S. Bloem, C. H. Beaujon, Jose A. Llauger Bosch, M. Bikker, E. H. Bisschop

C M. H. Clementina, M. J. E. Chompff, M. C. Camelia, Th. Cijntje D. T. da Costa Gomez, Maria Cecilia Coelho, Ronaldo B. Caixeta, C. de L Casper, S. Conquet, A. S. Cuales, Mauricio Namias de Castro, Manuel Cravail.

D Dallyrample W., A. G. van der Dijs.

E E. Eleonora, C. M. Els, S. A. Evertsz, Engels, Johannes.

F Aso Frans, Rosa Frias, José Fernandes de Faria, Pablo Anacleto Frederik, M. M. Felipa, Wong Fat, M. M. Flores, H. E. Felipa.

G F. E. Gijsbertha, A. M. A. Gustia, H. v.d. Gaag, J. L. Guy, Santos A. Gomez, Estrella A. Goede, V. Garma, M. A. W. Goedhart, H. C. F. Gruning, E. S. Gomperts, S. A. Garmers.

H J. v. Heyningen, Tomas Enos Hypolyte, Josef Abdul Hamid, J. R. Hortencia, W. J. A. de Heer, C. G. Hartog, R. P. Hansen, M. A. Haseth, Falise Hant, J. A. van 't Hoog, L. O. Henriquez, Jacques Adolphe v. Henneigen Agustin Carmelo Hayer, Firma Jozef Hart & Sons, J. H. de Haseth, Johannes Herman de Haseth.

I Rosa Isenia, D. C. Isenia, L. J. Ignacia.

J E. B. Joubert, J. S. Jacob, P. C. Joeri, J. E. Jandroep, Bonifacio Jansen, H. M. Jansen, J. D. Jansen, J. Jacob, M. Jonge.

K H. S. Kruijthoff, K. J. v/d Kolk, M. F. Kroon, E. Keyzer, M. F. Kroon, T. E. Kirindongo, H. J. Kwidama, J. Kroon.

F. E. Kirindongo, H. J. Kwidama, J. Kroon.

L G. B. Lambert, S. V. Lopez, J. A. Llauger, F. X. Look, Johannes Leito, Th. M. Leito, Th. H. de Lannoy, Oswin Th. v.d. Linde, Jose Maria Louisa.

M Antonio Mutz, P. O. Maduro, Luis Rijnardo Maduro 'a' Monte, Th. A. Maduro, F. N. Martina znet Cardoze, A. H. Meyer, F. S. Martis, Adrianus van der Meer, E. B. Maal, Carlos Pascual Meyer, Felisita Clotilde Meyer geb. Martis, R. L. Maduro 'A' Monte, Gijsbert Martijn, W. C. Martina.

N Frans Netto, Henrique Caires Nobrega, J. E. Nicolaas, C. C. Nieuw, R. Naeff, C. L. Neuman, T. Nijboer.

O H. Oduber.

P H. G. M. Pieters-Kwiers, O. Perrit Gentil, A. Prins, E. E. B. Pierre, Marsial Pareira, F. Andreas Profas.

P Simon Sabino Pietersz, Edgar Perret Gentil, EE. F. Promes.

R Wilfrido Romer, C. Ridderhof, P. G. Royer, W. Th. de Ruwe, Otilio C. Rijna, I. M. Reviere, Esq.

S D. E. Ch. Stede, A. Susebeek, Booknanan Sing, H. N. Smeins, H. P. Sivas, Joao Caldeira da Silva, J. S. ... M. R. Sintiago, Jean Luis Soreck.

T F. W. A. Tillemans, D. V. L. Tillerman, F. H. Tweeboom, Guillerme Eloy Thomasia.

U A. W. Ursula.

V N. Th. Verhey, E. J. v/d Veer, R. G. van Varsseveld, E. Vinck, A. J. ten Velde, C. C. Vlijthoff geb. Kook, J. P. Voorbrood, J. P. de Vroom, Emiliano Agripino Valks.

W Agatha Welcome, L. Wawoe, C. Walle, H. R. Welhous, J. E. Willems, J. L. de Windt, P. H. Wind, H. W. Williams.

Y Gwendolyn Agatha Young.

Z H. C. Zimmerman, R. C. Zalm-Henriquez, Leonita M. Zimmerman.

A Yon Mas Alberto, Mevr. Arendel, Jose Abrue de Souza, A. George Abdull, Uriel J. Allen, Faustenor Antoni, Fontie Allen.

B Cecilia Bute, Matilda Branch, David N. Burnham, B. Burger, B. Bergraaf, Fam. A. Boersma-Venema, Livia Brevenir, J. Burgos, Aloise Burgos, H. Ulijn v. Beek, H. A. L. van der Beld, Qucale Benjamin, Thomas Brown.

C Antonio Jose da Costa e Zilva, Charles M. Chapman, George Cork, Wilfred Cannonier, Claudina Conner, Genaro Coffie, A. Clementina, Elliott Carty, Sr. Cras, Delfina Cicilia.

D Luciana Daal, Cornes Daran, Claretta Drew, Delia Damoen, R. S. De Jongh, Ceferina Dorthalina.

F Ricardo Frederico, Inez Fleming, Joseph Felix.

G Constantia Garris, Margery Greene, Rosalie Agatha Griffin.

H M. O. Hughes, R. Hofman, L. G. Hoek, Fam. Hoogdorp, Treesje Heyer, B. van Hueck Ansems, Wilhelmina Harris.

J Maureen Jandroep, Alonso Jurado, Catherine Joseph, Lodowij Janga, T. James.

K Elizabeth Koeidana, E. L. Ketel, A. A. Keyzer.

L Johson Lopez.

M Wilfredo Mongen, Pheta Morson, Stella Mills, Isabel Markman, Elba Martis, Vera Mercuur.

N Francoise Noel.

P G. E. Pietersz, J. F. Polderman-Anneke van Thif de Vries, Mevr. Pieters, Lennon A. Pierre, Cloudio S. Panneflek.

R Th. J. de Roos, L. Richardson, Guillermina Rosalia, Gilbert Richardson, Clara Rimond, Samuel E. Roach, A. Reynierse.

S G. Smit, Augustine St. Hilaire, Mary Schalamyne, Sparenberg, Margo Spitt.

T H. A. Tjon, Raymond P. Tielman.

V Ernst Alexandro Van Aanholt, M. A. E. de Vries.

W Ursula Weeks, Helen Walsh, Johnny Williams.

Drukwerken

A Oswald Antonio, Jaime N. Abdala, Ivan Venison Allen, Joy Arnell.

B William U. Brown, W. P. Bartels, H. S. Bonifacio, Buitenhuis, G.

C A. Caster, H. R. A. Chirino.

D S. Dechaussay, Joseph Dechaussay, Agnes Doreen Daniel, Edward H. Douglas.

E J. W. Elfring.

H Lucien Hirschberg, Sydney E. Harry, B. v. Huet-Ansems, Edwin A. Hodge.

J F. Janse & family.

K Charles A. King, J. Krieger, L. Kelly.

L J. L. v. d. Leuv, H. W. van der Linden.

M V. J. L. B. Marinus.

N T. H. Nero.

P Kenneth Porter, Nathan Phillips.

P Pieters, (Curawaraweg 20).

R A. H. Rojer.

S F. C. van Schie, I. Stakenburg-Albertus, R. Sparenberg, F. B. M Steerink, J. Smit, E. C. Stomp, G Schriel.

V J. de Vries, F. Vaessen-Lambrechts, K. Visser.

W S. Winters, Margarita Wolf, E. L. Waterval.

Y Yuen Woo Chong Wuy Sol.

Postpakketten

I E. Isenia.

O R. Ogink.

Aangetekende Stukken

A Manuel Alberto, Viola B. de Anaragarti, Evita Ayubi, N. V. Bouwbedrijf Abeen.

B C. J. Blokland, J. v.d. Burg, Edith Barker.

C H. R. A. Chirino, Andres Cathalina.

F Paolo Ferrara.

G Fagore D. C. Gomes, Christian George.

H G. T. Hendriksen.

K L. R. Kwidama, J. Kuyken, G. E. Kolvas.

L Jose Pilar Lugo.

M Ralph Martin Esq. C. Monte.

N O. Noorden, L. M. Neuman.

P W. Palm, Mario Perret-Gentil, G. F. Pedro, Pedro Pablo Pedro.

R Virgina Papa Ramon, P. P. J. Rosa, Orley L. Richards, Francisco Raphael, Almeirino Rodrigues de Gouveia.

S. Jose de Sousa, Walter Spencer, K. Spiegelaar.

T Chr. C. Talahatu, Berinia Thomasia, C. V. Toko Welgelegen, P. F. Tile.

V Jose G. Vorst, N. H. de Vries.

W Firma W. C. & K. de Wit, Francisco Walle, Joseph Woodriffe.

Y Ling Ying.

TOM POES en het slaag-systeem

2470 — Heer Bommel was zo in zijn onderwerp verdiept, dat hij niet merkte, dat de minister verveeld opstond en om een bode belde.

„Toen ben ik naar professor Hakleder gegaan", vertelde hij. „Ik heb hem alles verteld over mijn kwalen. Maar ik zei tegen hem: professor, zei ik, die vermageringskuur verdraag ik niet. Het is héél slecht voor een heer van mijn stand om alleen maar onsmakelijke spijzen te mogen eten. Het is niet goed voor het zieleleven van een Bommel, als U begrijpt wat ik bedoel. Mijn goede vader zei altijd: „Ollie, jongen........."

Terwijl hij vol vuur verder ging stond burgemeester Dickerdack op de gang verbaasd naar de heer Slagslager te kijken.

„Wilt U beweren, dat Bommel minister wordt?" herhaalde hij engelovig. „Dat lijkt me onmogelijk, mijn waarde. Een goed politicus moet meer kunnen dan een beetje praten!"

„Zeer juist!" zei de onderwijzer met een fijne glimlach. „Hij moet kunnen luisteren! Dat is het geheim van het slagen. U zult het zien! Kijk, de conferentie is net afgelopen, geloof ik!"

Hij wees op de deur van de ministerskamer, die nu door de bode geopend werd om doorgang aan heer Bommel te verlenen.

Doch inplaats van fier en geslaagd naar buiten te treden werd heer Ollie op ruwe wijze het vertrek uit geduwd. De minister president verscheen uitgeput in de deuropening en riep verspannen:

„Wat mankeert U, meneer? Ik kan mijn tijd wel beter gebruiken dan naar Uw kwalen te zitten luisteren! De brutaliteit om mij lastig te vallen met Uw opgezette lever, meneer! Het is onsmakelijk! Denk U, dat een politicus niets beters te doen heeft dan luisteren?"

Het zal de oplettende lezertjes duidelijk zijn, dat heer Ollie niet geslaagd was.

DAGBOEK VAN EEN GENERATIE

Verrassende waarneming van de jongste oorlog

(Bijzondere correspondentie)

In april 1945, enkele dagen voor de Duitse ineenstorting, kwam een jong onderofficier in Berlijn afscheid nemen van zijn vrienden, alvorens zich te melden voor de eindstrijd om de Rijkshoofdstad. Aanbiedingen van zijn vrienden om onder te duiken sloeg deze Obergefreiter af, omdat hij nog eenmaal oog in oog met de realiteit wilde staan. na jaren doorgebracht te hebben in het „dode windstille midden van de taifoen": het hoofdkwartier van de Führer. Na april 1945 is van de Obergefreiter dr. Felix Hartlaub nooit meer iets vernomen en men moet aannemen, dat hij gesneuveld is tijdens de laatste, zinloze straatgevechten om Berlijn.

Welk een ongewoon talent met deze jonge historicus is verloren gegaan, bleek enige jaren na het einde van de oorlog, toen delen van zijn nagelaten dagboek onder de titel „Von unten gesehen" verschenen. De titel alleen al is typerend. Als historicus toegevoegd aan de archiefcommissie van het ministerie van Buitenlandse Zaken, later aan de historische afdeling van het opperbevel der weermacht en tenslotte aan de afdeling Oorlogsdagboek van Hitlers hoofdkwartier, was Hartlaub in een ideale gelegenheid om „van onderen" de oorlog en vooral de mensen, die hem voerden, onopgemerkt te bestuderen. En het was een uiterst scherpzinnig waarnemer, deze onopvallend rondgaande jongeman.

Zijn dagboek, dat thans met enig ander posthuum werk integraal is uitgegeven, bevat passages, die hun weerga in de moderne litteratuur niet vinden 1) Intelligentie, gevoel voor perspectief en poëtisch weergavevermogen spreken uit elke pagina. Men kan reeds nu, zonder gevaar voor overdrijving, vaststellen, dat het dagboek van Hartlaub volstrekt onmisbaar zal zijn voor een latere generatie, die zich wil trachten in te leven in het geestelijk klimaat van de Tweede Wereldoorlog.

„Von unten gesehen"

Men heeft Ernst Jünger's vroege dagboek „In Stahlgewittern" wel eens karakteristiek genoemd voor de geestesgesteldheid van de Duitse intellectueel in de Eerste Wereldoorlog. Maar welk een wereld van verschil ligt er dan tussen Jünger's verheerlijking van de oorlog als louterend en stalend beleven en Hartlaub's gedistancieerde, beschouwelijke onpartijdigheid. Terwijl Jünger zich volledig identificeert met loopgraaf en handgranaat, is Hartlaub de buitenstaander, die vanaf de onderste sporten der militaire hiërarchie nu eens met milde ironie, dan weer met bijna onuitgesproken medelijden het krijgsbedrijf gadeslaat.

Het belangrijkste deel van Hartlaub's oorlogsdagboek speelt zich af in het bezette Parijs, waar het Franse leven van alledag over de Duitse bezetting blijft heenspoelen. Scherp neemt Hartlaub de innerlijke onzekerheid waar van de Duitse militairen, die zich angstvallig in elkaars gezelschap ophouden en de periferie van de stad mijden. De hele sfeer van de Duitse aanwezigheid in de Franse hoofdstad krijgt iets spookachtigs. In lapidaire zinnen, waarin de ik-vorm vrijwel steeds ontbreekt, roept Hartlaub beelden op, die onvergetelijk blijven. Zo is er, bijvoorbeeld, de beschrijving van het verlaten Franse ministerie van Buitenlandse Zaken aan de Quai d'Orsay, zoals het in juni 1940 door de Duitsers wordt aangetroffen: „De kamers bij honderden aan de lange gangen. Elke deur opengebroken, elke lade, elk schrijfbureau geforceerd. Triest hangen de schuifladen uit de pompeuze „Bureaux d'acajou". Stapels brieven zijn op de grond gevallen, de tocht bladert door fotoalbums, het stof ligt al een halve vinger dik. Effecten als in Pompeji: de kalenders wijzen alle de 14de juni 1940 aan. De door de zon verbleekte kranten: „vijandelijke pantsereenheden zijn er in geslaagd door te dringen...... De strijd gaat over het hele front voort......" Kaarten van het Aisne-kasteel, de Weygandlinie. In de pijpachtige, kale kamer van de bode, die net de post gereed maakte — de correspondentie voor Madrid zou 's avonds met de koerier vertrekken — staat nog de theekoker, het sardinenblikje. Hoge hoeden, damesparapluus liggen over de tafels, een poederkwast. Een plaid met riemen — l'exode — in elke schuifla een roman"

Na Parijs Roemenië, waar Hartlaub was ingedeeld bij een ballonversperring. Ook in deze enkele pagina's geeft de schrijver indrukken van de Balkan weer, die het in kernachtigheid met de beste reisbeschrijvingen kunnen opnemen. „Uit Ploësti komt een eindeloze kolonne hooiwagens van het Roemeense leger. Kleine, ijverig knikkende paarden voor angstwekkend hoge, maar blijkbaar los opgetaste voeren hooi. Enkele afhangende en op het asfalt naslepende hooibossen maken meer lawaai dan de gehoorzaam draaiende lichte wielen. De soldaten zijn nog ingesteld op nacht en kou, hebben de mutsranden over de oren geklapt en de kragen opgestoken. In het koude, baardige gelaat steekt een kromme sigaret, zelf gedraaid."

Tenslotte verbleef dr. Hartlaub van 1942 tot 1945 in het hoofdkwartier van de Führer, waarvan hij de grimmige, absoluut geïsoleerde sfeer uitmuntend beschrijft. Midden in het Oekraïense woud, omringd door prikkeldraad en slagbomen, huist de heerser van het Derde Rijk. Men krijgt hem nooit te zien en hoogstens vangen zijn bewakers in de namiddag een glimp op van „hoog bezoek, As, Jappen, admiraals van de Abwehr". De bewaking van Hitler leidt het leven van een heremiet, met als enige ontspanning zonnebaden en zwemmen. De doodse stilte in het woud wordt alleen van tijd tot tijd verstoord door het grotesk aandoende gekakel van honderden tamme eenden en ganzen. Roerloos gleed de ene dag over in de andere, zodat Hartlaub tenslotte het gevoel had „geen lot" meer te hebben. Hunkerend naar de loutering van een uiteindelijke activiteit, stortte hij zich daarom enkele dagen voor de capitulatie in de strijd, opgenomen in een haastig bijeengeraapte infanterieëenheid. Hartlaub, die, zoals zijn zuster in de inleiding tot zijn werk schrijft, al heel jong de neiging had onopgemerkt weg te glippen, verdween in de brandende en verwoeste Rijkshoofdstad voor de laatste maal spoorloos van het toneel.

(1) Felix Hartlaub: Das Gesamtwerk. S. Fischer Verlag, Frankfurt a. M. 1955.

HAMMARSKJOELD terug in New York

De TOESTAND in Midden-Oosten gespannen, doch niet hopeloos

New York. — De sekretaris-generaal van de Verenigde Naties, Dag Hammarskjoeld, heeft bij zijn terugkeer in New York van een reis naar het midden-Oosten verklaard, dat de toestand in het midd-Oosten weliswaar gespannen is, doch dat er geen onmiddellijk oorlogsgevaar bestaat.

De kwestie wordt overdreven, zo zeide hij. Er is geen reden voor paniek. Er is nog wel geen oplossing van het Palestijnse vraagstuk in zicht, doch vorderingen in de goede richting zijn mogelijk. Hammarskjoeld geloofde zelfs dat het „wat voorbarig" is om te spreken van een bewapeningswedloop, hoewel er wel gevaar bestaat, dat het tot een bewapeningswedloop komen zal..

Volgens de sekretaris-generaal zouden de Verenigde Naties kunnen proberen de toestand langs de grenzen van Israël en de Arabasische landen te stabiliseren door van dag tot dag kleine incidenten, waaruit grote akties zouden kunnen voortvloeien, te voorkomen. Voorts zou de volkerenorganisatie behulpzaam kunnen zijn door op te treden als derde partij, waarmee de twee partijen, die bij het geschil betrokken zijn overleg kunnen plegen

Desgevraagd verklaarde Hammarskjoeld nog, dat hij er geen voorstander van is om de volgende zitting van de algemene vergadering in Rome te houden, zulks met het oog op de Amerikaanse presidentsverkiezingen. De beste plaats om te vergaderen is volgens hem New York.

W.-Duissland ontwerpt plannen voor industrie-projekten in Mexico

Keulen. — De ambassade van Mexico meldt, dat binnenkort aan de Mexicaanse autoriteiten plannen zullen worden voorgelegd voor een aantal industriële projekten als gevolg van het bezoek van een Westduitse goodwillmissie aan Mexico. De projekten betreffen onder meer een bouwbedrijf voor de produktie van chemicaliën en kunstmest. Een ander projekt betreft de bouw van een ijzer- en staalbedrijf in de staat Vera Cruz.

Peking. — Bij opgravingen te Sian in Noord West China zijn de resten gevonden van een neolitische nederzetting. Er zijn de resten van dertig huizen en 180 graven gevonden, evenals wapens en werktuigen.

Communisme in Colombia buiten de wet

Bogota. — Bij regeringsbesluit is het communisme in Colombia buiten de wet gesteld. Iemand, die schuldig bevonden wordt aan communistische bedrijvigheid, kan veroordeeld worden tot vijf jaar gevangenisstraf en verlies der burgerlijke rechten gedurende tien jaar. Voor leden der strijdkrachten wordt gedreigd met het dubbele van deze straffen.

De rode schaduw van de president

(Van onze Romeinse correspondent)

De nachtredacteur tuurde op een persfoto en componeerde het onderschrift. „Wie is die vent daar naast Mgr. Montini", vroeg hij een collega. „Die, die is altijd bij officiële gelegenheden. Iemand van de pubblica sicurezza of zo." En daar bleef het bij: openbare veiligheid.

Onlangs moest een lid van de staf van een Milanees weekblad een serie foto's van plechtigheden nazien. Een gezicht frappeerde hem, dat van een keurig man van middelbare leeftijd met vriendelijke ogen. Op de strook, achter op de foto's geplakt, kwam zijn naam nooit voor, een enkele maal slechts de aanduiding „sicurezza".

Tussen de middag peinsde de redacteur achter zijn riso. [illegible] fysionieën. Dat is bepaald géén politiefunctionaris. En waarom deze journalist hierin nu geïntrigeerd was, ik weet het niet, maar hij is met de verzameling foto's op stap gegaan. De prefect herkende hem positief. Vaak ontmoet. Heel aardige man, dikwijls mee gesproken, zei de burgemeester. Op de eerste rij, zei de president van de Milanese jaarbeurs. Hij heeft onlangs de premier rondgeleid op een tentoonstelling. Wij waren er wat verbaasd over, zei de directeur van de Galleria Brera. Maar de naam en de antecedenten van de middelbare heer met de vriendelijke ogen wist niemand in Milaan.

De redacteur was tevreden. Hij zag er wat in en wachtte zijn kans af. Dr. Giovanni Gronchi bracht een statiebezoek aan de tweede stad van Italië. Buiten roffelden de trommen, het gedreun der motoren viel stil. De eerste strofen van het volkslied weerklonken en het staatshoofd schreed het bordes op. Toen klonk in de hal van het stadhuis een forse stem: „Sua Eccellenza il Presidente della Republica". De kurassiers trokken hun sabels, zilveren flitsen tegen zilveren achtergrond. De erewacht presenteerde het geweer. Uit de wachtende autoriteiten maakte zich de drager van de forse stem los en begeleidde de president de statietrap op. Het was de heer van middelbare leeftijd met de vriendelijke ogen. Ergens in de menigte zag de redacteur toe

Op de Piazza del Duomo hebben ze later een gepast aantal espresso's en een Campari gedronken. Cavaliere Umberto Bartolani heeft er zijn verhaal gedaan. Kleine hobby, wat. Doodonschuldig. Ik ken graag belangrijke mensen van dichtbij. Mij aanhouden? Nooit. Het is een kwestie, caro mio, van het goede gezicht te trekken. En zeker van jezelf te zijn. Wanneer ze wat vragen, zegt mijn chauffeur: Il Signor Console.

„IK KEN GRAAG BELANGRIJKE MENSEN VAN DICHTBIJ"

De heer Bartolani is consul, zij het ereconsul van de Italiaanse Touringclub. (Hij bracht puur voor zijn genoegen zesduizend leden aan. Tien gouden medaljes, honderd elf andere, een kast vol). Maar het magische woord, dat alle poorten per se opent, zegt de consul, is „cormorant". Cormorano, zo openbaart het Italiaanse woordenboek, is een soort vogel: scholver.

In een bijzonder lastig geval zwijgt mijn chauffeur Dan zeg ik zelf, vaag vooruitkijkend: cormorant.

De heer Bartolina stamt uit een heel eenvoudig gezin. Hij is als liftboy begonnen en werd later keiner. En passant leerde en studeerde hij. Daarna was hij handelsagent in gasfornuizen. Nog later heeft hij Miramare, een plaatsje bij Rimini, zo gezegd het leven geschonken („Het mooiste strand ter wereld"). Hij bouwde er een villadorp, daarna wegen, scholen, theaters en plantte drie miljoen bomen, drie miljoen. Hij is dol op organiseren en in zijn geboorteland, de Romagna, heeft hij de beslissende vinger in de pap bij elke processie, civiele plechtigheid of vuurwerk. Bij een officiële gebeurtenis op het Domplein, onlangs, in Milaan heeft hij even en passant de hele kerkelijke plechtigheid geregeld Een fluitje, dat moet U bij U hebben. Met een fluitje doet u wonderen. In zijn privéleven leidt hij in Milaan, stad der kooplieden, een verzekeringsmaatschappij. In het aan ridderorden (nog) arme Italië is hij cavaliere di merito.

„Een keer is het me bijna niet gelukt. Dat was, toen De Gasperi hier kwam in 1952. Ik was wat te laat en ze wilden me niet op de eretribune toelaten, want de premier zou direct gaan spreken. Toen zag ik ineens de kabel van de microfoon. Op handen en voeten ben ik onder de banken en tussen de mensen heen gekropen. „Permesso, scusi, permesso", tot ik met de kabel in de hand naast De Gasperi stond. „In orde, Excellentie U kunt beginnen". Het lukt altijd. De aanplant bij Rimini staat er best voor. In Miramare gaat het goed, ik heb een hoop belangstelling van de ministerraad. Als de heren me zien tegenwoordig, beginnen ze uit eigen beweging over Miramare te praten. U ziet, mijn hobby helpt nog ook."

Bartolani heeft heel wat keren in de kranten en in de weekbladen gestaan. Op de foto, op de eerste rij. Maar hij had tot nu toe geen naam.

Deze maand wijdde de „Europeo" aan „signor X" drie levensgrote pagina's met foto's en mét zijn naam: „L'Ombra rossa dei presidenti", de rode schaduw der presidenten. Want de cavaliere heeft rossig haar. Ook dat komt in Italië voor.

President Gronchi van Italië (geheel rechts) en diens „rode schadu[illegible] [illegible]eel links).

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

56

In die richting was niets te beginnen. Gek, dat er zoveel van die namen uit Oost Europa in deze affaire voorkwamen...... Ferouch, Mustafa, Andropoulos, Kamoulian.... En op het briefpapier van Harper's Bank had Suthers daar straks ook nog zo'n Armeense naam gezien. Tigran.... Mikailian! Dàt was het. President van de bank was die.

„Is meneer Tigran Mikailian, de president van uw hoofdkantoor, een landgenoot van Ferouch en Mustafa?"

„Dat weet ik niet."

Hier opent zich een nieuw vergezicht van vragen. Niet dat Suthers zich voor Mikailian interesseerde. Hij had zijn onwelkom bezoek nu tot anderhalf uur weten te rekken... Een paar minuten als toegift konden er nog wel bij.

„Maar u kent natuurlijk meneer Mikailian!"

„Ik heb hem verschillende malen ontmoet...... zakelijk."

„Woont hij in San Francisco?"

„Hij heeft daar een groot huis. Maar hij is veel op reis en bemoeit zich persoonlijk weinig met de bankzaken."

„Hoe ziet hij er uit?"

„Wat heeft u dàármee te maken! Mijn tijd is kostbaar!"

Suthers nam zijn slachtoffer verwijtend op.

„Maar meneer Schneider. Moet ik nu weer van voren af aan uitleggen, dat in een vreemde zaak als deze, iedere inlichting van belang kan blijken? Ik vind het heus geen genoegen om iemand, die zo karig met zijn nieuws is als u, te moeten verhoren. Denkt u dat vooral niet! En er ligt op mij ook een stapel werk bij de Yard te wachten. Maar hoort u mij klagen?...... Uiterlijk?"

„Een knappe man met een Oosters gezicht."

„Nationaliteit?"

„Ik denk genaturaliseerd Amerikaan."

„Ogen?"

„Donkerbruin...... als ik het mij goed herinner."

„Haar?"

„Zwart."

„Snor of baard?"

„Gladgeschoren."

„Gelaatskleur?"

„Matbleek."

„Mond?"

„Volle rode lippen...... Gesloten."

„Lengte?"

„Ongeveer de mijne...... 1 meter 80"

„Gezet?"

„Neen, een slank postuur."

„Zichtbare littekens?"

„Een grote wijnkleurige vlek op de linkerwang."

„Hoe groot?"

„Ongeveer van de slaap tot de kin."

„Gelaatsuitdrukking?"

„Hooghartig...... zelfverzekerd."

„Bijzondere gebreken?"

„Neen, voor zover ik weet niet."

Suthers klapte zijn blocnote dicht, legde deze in zijn tas en stond ongehaast op.

„Het spijt me werkelijk, meneer Schneider," zei hij met een effen gezicht, „maar ik moet een eind maken aan ons gezellig onderhoud. U begrijpt me wel...... mijn werk roept me elders. Ik weet niet of mijn chef het nog nodig zal vinden u persoonlijk op de Yard te laten verschijnen voor het geven van verdere toelichtingen op uw verklaringen. Mocht dat zo zijn, dan zullen we elkaar spoedig terugzien. Goede morgen, meneer Schneider...... Het was me een buitengewoon genoegen...... Neen, blijft u zitten...... Geen plichtplegingen tussen oude vrienden...... Ik kom er wel uit...... Ik kan de weg in de bank geblinddoekt vinden!"

Schneider was zo volkomen overbluft, dat hij zelfs vergat zijn vertrekkende bezoeker, die hem, voor hij de deur sloot, nog eens minzaam toewuifde, te groeten.

Van Houthem boog zich verbijsterd over het rapport van detective-sergeant Suthers, dat hem door Simms was toegezonden en dat die morgen met de post was binnengebracht.

Hoe kon het bestaan! Daar had die Engelse rechercheur, zonder enig benul van het belang van zijn vragen voor de Amsterdamse politie, Van Houthem in staat gesteld Ferouch te identificeren met een Amerikaanse bankpresident uit San Francisco. Plichtsgetrouw had Suthers alles, wat hij bij het langgerekte verhoor uit zijn gesloten tegenstander had weten los te wrikken op papier gezet. Ook het volkomen overbodige signalement van Tigran Mikailian. De Amsterdammer sloeg steil achterover, toen hij die complete beschrijving van de in het Majestic gestorven Turk herkende.

Daar had je nu weer zo'n bofje uit duizend, dat je onderzoek ineens met een reuzesprong voorwaarts bracht. In plaats van een onbekende scharrelaar in wapentuig, kon nu de vermogende president van een grote bank onder de loupe worden genomen, wiens verleden zonder veel moeite kon worden blootgelegd. Wat een wonder, dat de Turkse autoriteiten geen belangstelling voor die zwerver hadden getoond! Dat moest meneer Wildenberg weten! Die zou meteen telegrafisch inlichtingen kunnen vragen aan de Californische politie! Een mooie jongen anders, die Mikailian alias Ferouch. Terwijl men bij zijn bank dacht dat hij op reis was, zat hij hier rustig in Amsterdam er een kleinigheid bij te verdienen, waarvan ze thuis niets wisten.

Mikailian.... Waar had Van Houthem die naam toch mèer gehoord? Was hij die in [illegible] zijn eigen onderzoeken tegengekomen of was hij in zijn gedachten blijven hangen uit het opsporingsregister? Hij greep het dikke grijze boekje [illegible] en zocht onder de letter M.... Neen, in het register kwam hij niet voor. Dan moesten ze even nazien in de grote klapper, want hij kon zich niet vergissen. Hij gaf telefonisch opdracht de naam Tigran Mikailian te klapperen, belde de Officier [illegible] het heuglijke nieuws te vertellen, en bestelde [illegible] een kop van de onmisbare koffie, [illegible] te komen.

(Wordt vervolgd.)

Voorlopig geen „heerschappij van één" in Sovjet-Unie?

„Op het partijcongres in Moskou stierf Stalin voor de tweede maal"

Communisten willen samenwerken met socialisten in het Westen

(Speciale correspondentie)

„Op het laatste congres van de communistische partij in Rusland is Stalin voor de tweede maal gestorven." Met deze bijtende woorden gaf onlangs een West-Europese politicus commentaar op de sensationele redevoeringen, die de Sovjet-Russische eerste vice-premier Anastase Iwanowitsj Mikoyan en verschillende andere Sovjet-grootheden voor de in Moskou vergaderde élite der communistische partij hebben gehouden. Inderdaad kan men, na de felle critiek, die zij op de voormalige Russische dictator hebben uitgeoefend, vaststellen, dat het Stalinistische tijdperk der Sovjet-geschiedenis definitief is afgesloten. Twee jaar na zijn al dan niet natuurlijke dood is Stalin volgens de regels van de kunst en ten aanschouwen van het hele Russische volk geliquideerd.

De redevoeringen tijdens het Moskouse partijcongres hielden echter meer in dan een afrekening met een figuur, tegen wie tijdens zijn leven niemand op durfst staan. Bestudeert men ze nauwkeurig, dan kan men zich niet aan de indruk onttrekken, dat de huidige Sovjet-leiders in de afgelopen maanden een nieuwe koers hebben uitgestippeld, verschillende leidende principes voor hun arbeid hebben opgesteld en een nieuwe tactiek hebben uitgedacht, die men thans voldoende gerijpt acht om ze, voor het forum van de communistische partij, wetskracht te geven.

Moskou's tactiek verandert; het doel blijft hetzelfde

Welke zijn deze koerswijzigingen en principes? Ontdoet men de redevoeringen, die op het partijcongres te Moskou werden gehouden, van communistische theorie en speurt men naar hetgeen de prominenten onder de sprekers werkelijk hebben willen zeggen, dan liggen de volgende conclusies voor de hand:

1. De Sovjetleiders zouden voorlopig een collectief leiderschap wensen en zich sterk genoeg voelen om elke poging, van wie dan ook, om een nieuwe dictatuur à la Stalin te beginnen, in de kiem te smoren.

Men kan dit opmaken uit het feit, dat in het bijzonder Anastase Mikoyan tegen Stalin van leer is getrokken en hem van „streven naar alleenheerschappij" heeft beschuldigd. Had Khroestsjev, die algemeen beschouwd wordt als de eerste man in het huidige Russische regeringsteam, de aanval op Stalin geopend en daarbij bijvoorbeeld de economische en de buitenlandse politiek van de dode dictator becritiseerd, dan had men daarin nog een streven kunnen zien van een adspirant-dictator om zich, door verkleining van zijn voorganger, op diens plaats te werken. Mikoyan echter is een zeer bekwaam en zeer machtig man, maar geen figuur met de adspiratie alleenheerser te worden. Hij behoort — en dit is in dit verband zeer belangrijk — tot de oude garde der partij, nam deel aan de revolutie van 1917, werd door Lenin geprotegeerd en ontkwam alleen door zijn sluwheid of door het toeval, mogelijk ook door beide, aan het lot van zoveel andere „oude" revolutionairen, die door Stalin werden geliquideerd.

Wanneer een man van Mikoyans formaat, zoals hij op het partijcongres deed, in één adem Stalin van „streven naar alleenheerschappij" beticht en hem verwijt verschillende oude revolutionairen ten onrechte gebrandmerkt te hebben als vijanden van het volk, dan is daar slechts één conclusie uit te trekken: hij, Anastase Iwanowitsj Mikoyan en wie er verder nog over zijn van Lenins oude garde, zullen, zolang zij aan de macht zijn, niet dulden, dat een nieuwe dictator Stalins stoel bezet en diens liquidatiepolitiek voortzet.

Bevrijd van druk

Berichten van journalisten, die Moskou bezochten, zijn hierin eensluidend, dat sinds Stalins dood een geheel andere stemming heerst onder de hoogste regeerders der Sovjet-Unie. Zij voelen zich vrijer, zelfstandiger, bevrijd van een druk en tonen dit door een grote mate van vrijmoedigheid tegenover buitenlandse persvertegenwoordigers en uitgelatenheid op feesten. Een der uitgelatenste en vrijmoedigst optredenden onder hen is Mikoyan, die, mèt Kaganowitsj en Molotov, langer dan enig ander Sovjetmachthebber, onder de rechtstreekse supervisie van de onberekenbare, voor niets terugdeinzende Stalin heeft moeten werken.

Het — ook in dit blad reeds uitgesproken — vermoeden, dat mannen als Mikoyan, Kaganowitsj en Molotov de voornaamste krachten zijn, die streven naar de handhaving van een collectief leiderschap, wordt door de rede van Mikoyan dan ook op merkwaardige wijze bevestigd. Dit collectieve leiderschap kan meebrengen, dat de eerste secretaris van de partij — Khroestsjev — in een bepaald geval, wanneer het om partij-principes en communistische theorie gaat, een ervaren minister een terechtwijzing geeft. Nog onlangs heeft bijvoorbeeld Molotov, na een aanval in een partijorgaan, een fout moeten bekennen. Het collectieve leiderschap impliceert ook, dat een leidende figuur, wiens [illegible] niet de bijval vindt van zijn [illegible] wordt gedwongen af te treden en genoegen te nemen met een andere functie. Het aftreden van Malenkov, die het levenspeil in de Sovjet-Unie wilde verhogen ten koste van de bewapeningsindustrie, zou op deze wijze verklaard worden. Maar het houdt ook in, dat een Khroestsjev in het openbaar kan worden voorgehouden, dat een „streven naar alleenheerschappij" door de overige leden van de regeringsclub beschouwd wordt als in strijd met de ware leer.

Samenwerking met het Westen

2. De thans in Rusland regerende groep wil — zo zou men de tweede gevolgtrekking uit de redevoeringen op het partijcongres kunnen formuleren — om tactische redenen de politieke en economische samenwerking met het kapitalistische westen handhaven, wellicht zelfs versterken en heeft de hoop, dat het kapitalistische stelsel over niet al te lange tijd „van zelf" in zal storten, voorlopig opgegeven.

Ook op dit punt was Mikoyan het duidelijkst. Als voornaamste economische expert van de Sovjet-Unie sprak hij een vernietigend oordeel uit over Stalins politiek, die er op gericht was het Sovjet-blok sterk te maken in de hoop, dat de kapitalistische landen vroeger of later zouden capituleren. Mikoyan onderschat het kapitalistische stelsel niet, hij meent, dat het veel meer dan tot nu toe door Sovjet-experts bestudeerd moet worden.

Betekent dit, dat de Sovjet-politiek een deel van haar dreigende karakter heeft verloren? Geenszins. Mikoyan wil alleen van het westen leren om de Sovjet-economie een steviger grondslag te geven. Hij weigert zich over te geven aan illusies omtrent vermeende zwakheden van het westen. De ervaring leert echter, dat tegenstanders, die er een dergelijke realistische kijk op na houden, in het algemeen het gevaarlijkst zijn.

SCHIJNWERPER OP DE WERELDPOLITIEK

Het team, dat momenteel de tactiek van het communisme bepaalt. Op de eerste rij v. r. n. l. maarschalk Woroshilov, Malenkov, Khroestsjev, Boelganin en Kaganowitsj. Geheel rechts op de tweede rij: Mikoyan.

Communisten en socialisten

3. Eveneens om tactische redenen zal — aldus een volgende conclusie — het communisme de eerstkomende tijd waarschijnlijk meer dan tot voor kort toenadering zoeken tot socialistische en andere gematigd linkse partijen in de wereld. Als lokmiddel zal daarbij, naar men aan kan nemen, gelden, dat de Sovjet-Unie het „harde" communisme van Stalin heeft verlaten en tot het „meer idealistische communisme" van de grondleggers der Russische revolutie (voor een groot deel door Stalin omgebracht) is teruggekeerd.

Typerend voor deze nieuwe koers lijkt een uitlating tijdens het congres van Dimitri Sjepilov, de hoofdredacteur van het partijblad de „Pravda". Sjepilov sprak waarderend over de Britse Labour-party (die in het verleden menigmaal als „niet-socialistisch" is gebrandmerkt door de communisten). „Zijn de arbeiders in Engeland, die de Labour-party en de vakbonden volgen, geen aanhangers van het socialisme?", zo betoogde hij.

Samenwerking met socialistische partijen, zo mogelijk in een volksfront, maar eventueel ook op andere wijze, is kennelijk niet alleen in Engeland en in Frankrijk (waar de communisten de socialistische regering van Mollet steunen) maar over de gehele wereld het nieuwe devies van het communisme. Op het partijcongres is het thans openlijk als zodanig uitgeroepen.

Zal de socialistische wereld geloof hechten aan de „slogan", dat het communisme van Moskou „zachter" is geworden en thans eventueel ook langs parlementaire weg zijn doel wil bereiken? Wanneer Moskou straks — wat zeer wel mogelijk is — na het Stalinisme afgezworen te hebben met meer nadruk dan lange jaren het geval was terugvalt op de socialistische theorieën van Marx en Engels zal dit voor menige oude socialist een gebeurtenis van niet te onderschatten betekenis zijn. Maar ook het socialisme is intussen geëvolueerd

Wereldrevolutie blijft doel

4. Het grote doel van Marx, Engels en vooral van Lenin, de ontketening van een wereldrevolutie en de heerschappij van het proletariaat over de gehele aarde, heeft men intussen in Moskou geenszins prijs gegeven. Men hoopt het door beïnvloeding van en samenwerking met het westen een schrede naderbij te brengen. Wijzigen zich de omstandigheden, dan zal men er niet voor terugschrikken een heel andere tactiek te kiezen.

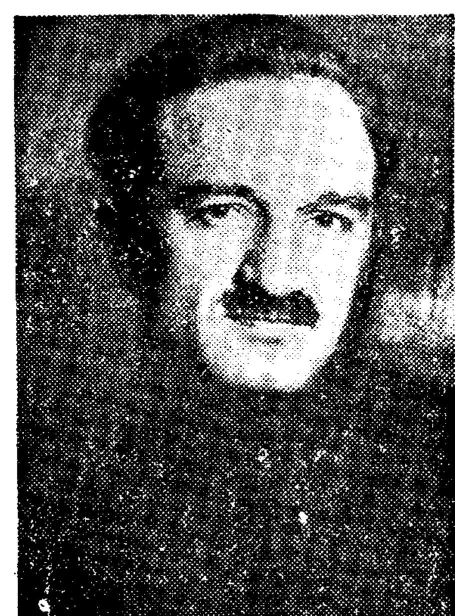
Natuurlijk is dit door geen enkele spreker op het partijcongres in deze woorden gezegd. Maar reeds Mikoyans uitroep, na zijn aanval op Stalin, dat Lenin tevreden zou zijn over hetgeen de huidige Sovjet-regeerders doen, spreekt voor de goede verstaander — en redevoeringen van communistische machthebbers zijn altijd gericht tot twee groepen: de massa en de goede verstaander — boekdelen.

Lenin was de man van de revolutie langs elke weg en met elk middel. In de kring van Lenin en zijn medewerkers, mannen als Trotski, Zinoviev, Radek, Kamenev en Rykov, kwam meermalen verschil van mening voor over de te volgen tactiek. Een tijdlang bestond er zelfs een „oppositie" in de opperste gelederen der partij. Allen wisten echter, dat welke tactiek men ook volgde, het doel hetzelfde was.

Wanneer men thans in Moskou Stalin, die deze oude revolutionairen opzij zette, afzweert en straks wellicht eerherstel voor enkele medewerkers van Lenin volgt, betekent dit, dat de tactiek voorlopig weer door een groep, en niet meer door één man, wordt bepaald. Maar het doel blijft, wat het sinds 1917 was: wereldheerschappij.

Oorlogsdreiging blijft

5. De Sovjet-Unie mag op het gebied van A- en H-bommen wellicht nog enige achterstand hebben op de Verenigde Staten, ten aanzien van lange-afstand-raketten (met atoomlading) zijn de Russische machthebbers blijkbaar ervan verzekerd een voorsprong te bezitten. In hoeverre zij echter overwegen ooit van deze vermeende of werkelijke voorsprong gebruik te maken en een oorlog te ontketenen blijft duister. Waaruit weer volgt, dat ook al lijkt de oorlogsdreiging momenteel niet zo groot als enige jaren geleden het geval was, zij geenszins is verdwenen.

Anastase Iwanowitsj Mikoyan, wiens felle kritiek op de twee jaar geleden gestorven Stalin algemeen opzien heeft gebaard.

Men hoeft er de redevoeringen van Khroestsjev, Boelganin, Mikoyan, Malenkov en Zjoekov slechts op na te lezen om vast te kunnen stellen, hoe voorzichtig de Sovjet-machthebbers op dit punt in hun uitlatingen zijn.

Ook dit houdt zonder twijfel verband met hun tactiek. Zelfs wanneer het hele regeringsteam in Moskou er thans van overtuigd is, met toenadering tot het westen de doeleinden van Rusland en het communisme het beste te kunnen dienen, dan nog kan er vroeger of later altijd een situatie ontstaan, die oorlogsgeweld in de ogen van deze mannen met hun wonderlijke vermenging van realisme en fanatisme verkieslijker doet lijken.

Overigens moet men bij dit alles nooit uit het oog verliezen, dat in een land zonder bindende constitutie en zonder democratisch-parlementaire wetgeving een regering van collectief leiderschap, zoals thans in de Sovjet-Unie bestaat, berust op een uiterst wankel evenwicht van krachten. Een domheid van een der huidige, collectief regerende machthebbers, het plotselinge overlijden van een andere, een bijzondere kans voor een derde — en het hele bouwwerk stort ineen onder de laarzen van een nieuwe dictator, die misschien Khroestsjev, mogelijk ook Malenkov, Zjoekov, Mikoyan of nog anders zal heten. Wie regeert met als enig leidend beginsel de macht kan vroeger of later altijd het slachtoffer worden van deze macht.

Hertrouwen van gescheiden personen in Argentinie voorlopig niet mogelijk

Buenos Aires. — De Argentijnse regering schorste dezer dagen bij dekreet de wet, die het hertrouwen van gescheiden personen mogelijk maakte. Deze wet, die indertijd het eerste wrijvingspunt was tussen oud-president Perón en de Katholieke Kerk in Argentinië, is buiten werking gesteld tot de kwestie aan een nationaal overleg kan worden onderworpen, dat wil zeggen tot er een bijeenkomst van een Nationale Vergadering — die nog gekozen moet worden — mogelijk is. De datum der verkiezingen is nog niet vastgesteld.

Dank zij journalistieke vergissing

Verlate Karnavalsonderscheiding voor Nederlandse burgemeester

Mr. V. Baron Michiels van Kessenich, burgemeester van Maastricht, heeft dezer dagen een verlate Carnavals-onderscheiding, de hoge Keulse decoratie de Orde van de Bürgerausschusz, ontvangen. Deze nieuwe onderscheiding is indirect een gevolg van de Akense Carnavalsonderscheiding „Wider den tierischen Ernst", die aan Maastrichts burgemeester even voor Carnaval is uitgereikt. De directe aanleiding tot deze Keulse decoratie vormt evenwel een fout, die door een Maastrichts journalist in het verslag over de Akense plechtigheid is gemaakt.

Bij de uitreikingsplechtigheid te Aken gebruikte de burgemeester van Maastricht op een gegeven moment de uitdrukking: „Ga maar niet naar Thule. Het is zo koud bij al die Eskimo's." Thule was eertijds de naam voor het noordelijkst gelegen eiland ter wereld, vermoedelijk IJsland. In plaats van Thule verstond de Maastrichtse verslaggever Keulen en een dag later stond in zijn krant te lezen dat de burgemeester van Maastricht de Akenaren zou hebben aangeraden maar niet naar Keulen te gaan. De vergissing bemerkend en bovendien bezorgd over de goede verstandhouding met de Duitse nabuurstad stelde het Maastrichts gemeentebestuur Keulen van een en ander in kennis. Als bewijs dat Maastrichts burgemeester de Keulenaren heus niet voor Eskimo's had uitgescholden werd de letterlijke tekst van zijn in Aken uitgesproken toespraak onmiddellijk naar Keulen gezonden. In deze Rijnlandse stad werd het geval bijzonder humoristisch opgevat. Er verschenen in verschillende Keulse bladen grappige stukjes over het geval en een van de Keulse journalisten adviseerde de Carnavalsvereniging om de bezorgde burgemeester van Maastricht de hoogste Carnavalsonderscheiding van de stad toe te kennen. Dit advies is opgevolgd. Een van de verslaggevers van de Maastrichtse krant, die de vergissing over de Keulse Eskimo's heeft gemaakt, mocht de verlate Carnavalsonderscheiding aan de totaal verraste burgemeester van Maastricht uitreiken. De onderscheiding ging vergezeld van een felicitatiebrief van Oberbürgermeister dr Schwering van Keulen.

Tussen neus en lippen

Gouden horloge voor de Vaticaanse klokkenluider

De klokkenluider van de basiliek van Sint Pieter te Rome heeft van een Amerikaanse bewonderaar een gouden horloge met dito ketting cadeau gekregen. Tijdens een bescheiden plechtigheid overhandigde de aartspriester van de basiliek, Federico kardinaal Tedeschini, het geschenk van de Amerikaan aan de zoon van de beiaardier die met zijn 78 jaar zelf niet in staat was de ceremonie bij te wonen. De gulle gever is Edgar Morgan uit Plymouth in Massachusetts die in een begeleidend schrijven zei dat het horloge was bedoeld als tegenprestatie voor het klokkenconcert dat dagelijks door Radio Vaticana wordt uitgezonden.

Klokkenluider Amedeo Pironi is al sinds 1915 aan de basiliek verbonden. Hij nam het beroep van zijn vader over. Nu is het zijn zoon Mario die hem terzijde staat en binnen afzienbare tijd zijn vader zal opvolgen.

Van waar de bronzen stemmen over de wereld zingen....

Fantasie

Inspecteur van gezondheid Fidel Cruz, gestationeerd op het eiland Babuyan, wilde van dat eiland af. Hij krijgt zijn zin, maar de wijze waarop hij zijn verlangen kenbaar heeft gemaakt vindt weinig waardering bij de autoriteiten. Als deze heren er in slagen een paragraafje voor hem in het wetboek te vinden, dan zal het voor de inspecteur zelfs op gevangenisstraf uitdraaien. Toen dezer dagen een vliegtuig van de Amerikaanse luchtmacht over de ten noorden van Luzon gelegen eilanden vloog en de bemanning op het strand van Babuyan met reusachtige letters een s.o.s. geschreven zag waarschuwde de piloot onmiddellijk zijn basis, waar men een amphibie-vliegtuig uitzond. Door de zware zee kon dit toestel niet landen, maar het dropte een radio-zender, via welke toen de volgende boodschap ontvangen werd: „Dit eiland heeft sedert de vooravond van Kerstmis een serie moorden beleefd. De moordenaar bevindt zich nog steeds op vrije voeten. De bevolking tracht dekking te zoeken in het oerwoud. Er zijn geen wapens. Verzoek evacuatie of onmiddellijke bescherming tegen moordenaar".

Verwarde berichten die in de volgende dagen van het eiland kwamen brachten de politie en de marine er toe een reddingsmacht te organiseren. Toen enkele schepen met troepen aan boord arriveerden, bleek dat inspecteur Cruz de hele geschiedenis gefantaseerd had om van het eiland weg te komen. De autoriteiten bestuderen thans de kwestie van het opstellen van een aanklacht. Zeker is dat Cruz de langste tijd op Babuyan gezeten heeft.

Moedig meisje

Een 17-jarige amazone van een rijschool in Bollington trotseerde tot driemaal toe het ijskoude water van het Bridgewater-kanaal om een paard te redden, dat erin was gevallen. Gloria Pooley dook onmiddellijk in het kanaal toen zij het paard in het water zag vallen. De eerste keer trok het verschrikte beest zich van haar los, waarop Gloria opnieuw dook. Dit keer slaagde zij er in het beest van zadels en buikriem te bevrijden, welke attributen zij aan de wal deponeerde om vervolgens voor de derde maal in het ijskoude water te duiken. Zij greep de leidsels en bracht het dier in veiligheid.

Na afloop zei Gloria: „Het was koud maar ik had geen tijd om te denken. Ik was veel te bezorgd om het paard."

Wolven

Hongerige wolven en vossen die in de bossen onvoldoende voedsel kunnen vinden hebben zich gewaagd tot in de buitenwijken van Duluth (Minnesota) een industriestad van ruim 100.000 inwoners. Eerst maakte een automobilist een wolf onschadelijk die zich tot vlak bij het centrum van de stad had gewaagd. Later werd binnen de stadsgrenzen een vos doodgeschoten. Ook is al een beer gesignaleerd, maar dat bericht geloven de meeste mensen in Duluth niet. Beren zijn thans bezig aan hun winterslaap. Zou er werkelijk een gezien zijn, dan was dat nieuws, dat te mooi was om waar te kunnen zijn. Beren die te vroeg uit hun winterslaap komen zijn in de volksmond namelijk voorboden van een vroege lente. Maar vroeg in januari zijn die voorboden nog zelden gezien.

Wolven II

Zeven hongerige wolven hebben een bus aangevallen op een bergweg hoog in de met sneeuw bedekte Abruzzen (Italië). Toen hij de wolven op de weg voor zich zag, versnelde de chauffeur zijn vaart en reed op de troep in. De wolven vlogen uiteen en joegen de bus vervolgens kilometers ver na, terwijl vrouwelijke passagiers uitbundig gilden. De wolven verdwenen toen de bus een dorp binnenreed.

Spaarzin

Een zekere mejuffrouw Anna Jensen heeft bij de bank van Moerreby — op het Deense eiland Moen — een spaarbankboekje aangeboden, dat sedert 1856 niet meer bijgewerkt was. Op het boekje stond een saldo van 52 „rigsdaler". Dit bedrag was door rente inmiddels aangegroeid tot 5.252 kronen, ruim 2.600 gulden......

Nederlandse mijnen Emma en Hendrik wel ondergronds met elkander verbonden

Medio maart zal er op de 700 meter verdieping van de Nederlandse staatsmijnen Emma (Treebeek) en Hendrik (Brunssum) een ontmoeting plaats vinden tussen steenploegen van beide mijnen. Rond die tijd, zo is becijferd, zullen deze steenploegen een verbindingsgang tussen de beide mijnen hebben gehouwen.

Op last van staatstoezicht is men in augustus van verleden jaar begonnen met het drijven van deze gang, die een lengte zal krijgen van 435 meter, en een hoogte en breedte van 2,5 meter. De gang wordt aangelegd uit een oogpunt van veiligheid. Mochten arbeiders van de mijn, om welke reden dan ook, hun schacht niet meer kunnen bereiken, dan bestaat er gelegenheid om naar de andere mijn uit te wijken.

Middels een soortgelijke gang waren reeds de staatsmijnen Maurits (Geleen) en Emma (Treebeek) met elkaar verbonden. Wanneer de verbindingsgang met staatsmijn Hendrik klaar is, zijn de drie grootste staatsmijnen ondergronds met elkaar verbonden. Deze onderlinge verbondenheid maakt het mogelijk, dat mijnwerkers na half maart een ondergrondse wandeling kunnen afleggen van de Belgische grens bij Geleen af tot aan de Duitse grens bij Brunssum.

Ook andere mijnen zijn met elkaar verbonden. De vier Oranje Nassau-mijnen (particulier bedrijf) zijn onderling en met de staatsmijn Wilhelmina te Terwinselen verbonden.

Sneeuwval zonder weerga in Korea

Seoel. — Hevige sneeuwval „zonder weerga" heeft 113 slachtoffers gemaakt onder Zuidkoreaanse militairen, die gelegerd zijn in de gedemilitariseerde zone van Korea — aldus meldt het Amerikaanse leger te Seoel. Men heeft door het verbreken van de verbindingen nog niet kunnen vaststellen hoe groot het aantal doden is. Sneeuwverschuivingen hebben de barakken, waarin de militairen woonden, klaarblijkelijk bedolven.

Washington. — De Amerikaanse regering heeft in de 53 jaar, dat zij inkomstenbelasting heft, een bedrag van 560 miljard dollar binnen gekregen, aldus een schatting van een ambtenaar van de federale belastingdienst. Thans bedraagt het tarief der inkomstenbelasting voor elke Amerikaan 20%, terwijl het voor inkomens boven 300.000 dollar per jaar 91% is.

Boete voor vissen in Noorse territoriale wateren betaald

Oslo. — De Sovjet-ambassade in Oslo heeft de Bank van Noorwegen een bedrag overgemaakt van 629.000 kronen (ruim NA*f* 150.000) in verband met een verleden maand aan zestien Russische schepen opgelegde boete wegens vissen in Noorse territoriale wateren, aldus is in Oslo bekendgemaakt.

Verder is medegedeeld, dat een delegatie van Russische visserij-deskundigen binnenkort in Oslo zal aankomen. Het bezoek was in het begin van deze maand uitgesteld in verband met het incident met de Russische vissersschepen.

Film „Richard III" bekroond

's-Gravenhage. — De bekroningen van de British Film Academy werden dezer dagen bekendgemaakt.

Laurence Oliviers „Richard III" kreeg de bekroning voor de beste film van het jaar.

Bovendien kreeg „Richard III" de bekroning voor de beste Engelse film.

In de derde plaats kreeg Sir Laurence Oliver de bekroning voor de beste Britse acteur voor zijn vertolking in Richard III.

Washington Post over opzeggen van „Finec"-overeenkomst

Washington. — De Washington Post schrijft, dat verantwoordelijkheidsbesef de Indonesische leiders zou kunnen bewegen nog eens na te denken over het afdanken van de financieel-economische overeenkomsten met Nederland. In een hoofdartikel schrijft het blad: „Het verscheuren van verdragen is niet de wijze om het vertrouwen en hulp van andere landen te verwerven". Het schrijft voorts, dat het afdanken van de financieel-economische overeenkomsten tussen Indonesië en Nederland de betrekkingen tussen beide landen in dezelfde wanorde heeft gebracht als waarin de binnenlandse politiek van Indonesië zich bevindt.

Nieuwe theorie over „holen-mens"

Washington. — Volgens twee Amerikaanse geleerden heeft de holenmens langer in Europa geleefd dan men aanvankelijk aannam — tot 10.000 jaar geleden in plaats van 25.000 jaar zoals men totnogtoe meende.

Zij baseren hun conclusie op metingen van natuurlijke radio-activiteit. De geleerden vonden enige rendiergeweien in zuid-Frankrijk, waarvan zij de natuurlijke radio-activiteit maten volgens een speciale methode door een van hen ontwikkeld.

De holenmensen, die in zuid-Frankrijk leefden, gebruikten de geweien. In hun holen lieten zij op de muren gekleurde schilderingen achter.

De schietpartijen bij het meer van Galilea

Jeruzalem. — Syrië heeft het hoofd van de waarnemers der Verenigde Naties in Palestina, generaal Burns, medegedeeld, dat strenge orders zijn uitgevaardigd om herhaling te voorkomen van de schietpartijen, die in de laatste paar dagen in het gebied van het meer van Galilea zijn voorgekomen. Volgens een in Jeruzalem uitgegeven communiqué van het hoofdkwartier van de Verenigde Naties, heeft Syrië de voorzitter van de Israelisch-Syrische bestandscommissie doen weten, dat dorpelingen verantwoordelijk zijn geweest voor de incidenten van de afgelopen dagen. De dorpsbewoners hadden gezegd, dat na het terugtrekken van plaatselijke vooruitgeschoven Syrische legerposten bevreesd geweest waren wanneer Israelische vissers dicht bij de noordoostelijke oever kwamen.

Berlijn. — De Roemeense ambassadeur in Oostduitsland, G. Stoica, is volgens een bericht van het orgaan van de oostduitse communistische partij, Neues Deutschland, teruggeroepen. Zijn opvolger is niet genoemd.

ERIC DE NOORMAN: Het geheim van de Drakkar

11—26. Halfra zet de hoorn aan de lippen en een zware toon galmt over het water, dat de echo's rollend terugkaatst. Een tijd gebeurt er niets.

Orm plukt met trillende vingers aan zijn snor en mompelt: „Niemand kan zeggen dat ik niet gewaarschuwd heb! Maar als gij met alle geweld ten onder wilt gaan, zal ik me er wel bij neerleggen. Alleen had ik mij een vrolijker einde voorgesteld."

Maar plotseling zwijgt hij, want in de verte is een schommelend licht verschenen. Langzaam komt het naderbij. De vier mannen horen een plassend geluid en even later wordt een bootje zichtbaar.

„Ziet ge?" roept heer Halfra triomfantelijk uit. „Men komt ons reeds halen." Inderdaad komt het bootje recht op hen af. Doch wanneer de Noorman de schrale, lange figuur ziet, die aan land stapt en hen met zijn loerende oogjes opneemt, moet hij moeite doen zijn afschuw te verbergen.

De man, die een geweldig zwaard draagt, heeft een afstotelijk uiterlijk en zijn stem klinkt als het krassen van een raaf, wanneer hij hen dreigend toesnauwt. „Wat zoekt gij hier op dit late uur? Wat wilt Ge?"

De Noorman overwint zijn afkeer en antwoord: „Wij zijn vreemdelingen in deze streek en aangezien wij door rovers overvallen werden en verdwaalt zijn, zoeken wij een onderdak voor de nacht!"

Het gezicht van de roeier wordt nog dreigender. „Onderdak?" gromt hij. „Dat gaat zo maar niet? Het is hier geen herberg! Dat zou ik eerst moeten vragen!" Maar nu doet Halfra een stap naar voren en spreekt verstoord: „Maar goede vriend, gij zult toch een paar verdoolde edellieden geen gastvrijheid weigeren? Gij kunt ons toch moeilijk hier laten staan!"

De roeier laat een krassende lach horen. „O' gaat dat niet? Dan moet ge maar meegaan. Maar ik verzeker U, dat Kara met de Gouden Haren niet erg op vreemdelingen gesteld is, en Kol nog minder. Ge zoudt er beter aan doen ergens een onderkomen te zoeken...... doch als ge met alle geweld mee wilt...... stap dan maar in........!"

DE KERK IN VIETNAM VERKEERT IN NOOD

Sinds de Indo-Chinese wapenstilstand zijn er in Zuid-Vietnam een groot aantal vluchtelingen uit het Noordelijk deel van het land gearriveerd. In oktober van het vorig jaar bedroeg het totale aantal reeds 860.206, waaronder 676.348 katholieken. Uiteraard heeft die massale volksverhuizing onnoemelijke ellende veroorzaakt. Op de foto boven ziet men, hoe aan vluchtelingen bij hun aankomst te Saigon broden worden uitgedeeld.

(Bijzondere correspondentie)

Van achter ijzeren en bamboe-gordijnen dringt herhaaldelijk de beschuldigende klacht tot ons door, dat de katholieken der vrije wereld zo weinig daadwerkelijke belangstelling tonen voor hun vervolgde geloofsgenoten in de landen onder communistische macht of invloed. Voor een deel is dit tekort aan medeleven zeker te verklaren door feitelijke onwetendheid. De vraag is echter of die onwetendheid te verontschuldigen is. Informatiebronnen zijn er te over; het hoogste kerkelijk gezag spoort onophoudelijk aan tot gebed en materiële hulp. Wat op dit ogenblik in de meest afgelegen gebieden geschiedt, is enkele uren later over de hele wereld bekend. Toch leven wij in onwetendheid rustig voort, ongestoord door het onnoemelijke leed en lijden van miljoenen geloofsgenoten. Daar is iets niet in orde met onze naastenliefde, wanneer de dagelijkse opeenstapeling van ontstellende berichten ons onberoerd laat. Ernstige bezinning op onze houding is een gewetenskwestie. Z. H. de Paus heeft onlangs als missie-intentie voor het Apostolaat des Gebeds de kerk in Vietnam vastgesteld. Over de toestand in dat land na de massale volksverhuizingen tengevolge van de te Genève besloten toewijzing van Noord-Vietnam aan de communisten, bezitten wij betrouwbare berichten door de vluchtelingenbisschop mgr. Petrus M. Pham Ngoc Chi aan de Propaganda te Rome verstrekt. Bovendien gaf het huisvestingscomité der vluchtelingen een gedetailleerd verslag uit over de momentele situatie, zodat wij in staat zijn ons een beeld te vormen van de stand van zaken op dit ogenblik.

Hulp van het Westen nodig

Ofschoon de Apostolische delegatie de landen Siam, Cambodja, Laos en Vietnam omvat, wonen toch verreweg de meeste katholieken in de laatst genoemde staat, die het voormalige Annam, Tonkin en Cochin-China omvat. De overgrote meerderheid der katholieken zijn Annamieten en Tonkinezen. De missiegeschiedenis van deze landen, die begint met de komst van Portugese missionarissen in de 16e eeuw, is vol van bloedige Christenvervolgingen. Alexander de Rhodes, de stichter der „Missions étrangères" van Parijs heeft de stoot gegeven aan een bekeringswerk op grote schaal, waaraan achtereenvolgens deelnamen Spaanse en Franse Dominicanen, Canadese Redemptoristen, Sulpicianen, Benedictijnen, Cisterciënsers, Minderbroeders en Oblaten. Tijdens de 19e eeuw werden er tijdens de vervolgingen, waarvan de ergste plaats had onder Minh-mang in 1833, meer dan 200.000 katholieken vermoord. Desondanks telde de kerk in 1890 weer 700.000 leden.

De staat Vietnam werd tijdens de laatste wereldoorlog door de Japanse bezetting gevormd uit Annam, Tonkin en Cochin-China. Zijn oppervlakte bedraagt 330.000 km2, het getal inwoners 23.1 miljoen. De conferentie van Genève splitste het land langs de 17e breedtegraad in een noordelijk en zuidelijk deel. In het noorden woonden vóór de verdeling 1.133.068 katholieken, in het zuiden slechts 420.366. Na de grote volksverhuizinng, die in feite een vlucht was voor de communisten zijn de verhoudingen precies omgekeerd.

Volksverhuizing

Ondanks het onnoemelijke leed, dat de massale verhuizing der bevolking met zich mee bracht, is men het algemeen erover eens, dat, kerkelijk gezien, hier van een groot succes mag worden gewaagd. Er dat vooral dank zij de volhardende arbeid der vluchtelingenpriesters. Wanneer men bedenkt, dat in oktober 1955 het totaal aantal vluchtelingen 860.206 bedroeg, waaronder 676.318 katholieken, dan is het duidelijk hoeveel inspanning, het gekost heeft in deze chaotische toestand enige ordening te scheppen. Dat dit gelukt is, moet voornamelijk worden toegeschreven aan het sociologische inzicht der leiders, die op de eerste plaats rekening hebben gehouden met de eenheidvormende krachten van godsdienst, volksaard en levenswijze der zich verplaatsende mensen. Voorzover ook maar enigszins doenlijk heeft men de voor het grootste deel uit boeren bestaande bevolking dorpsgewijze bijeen gehouden, zodat deze zich in het zuiden kon vestigen in ongeveer dezelfde gemeenschappen als waarin zij in het noorden geleefd had. Elk katholiek dorp vormde in de plaats van herkomst tevens een parochie, zodat bij de overplaatsing naar het zuiden ook de kerkelijke band behouden bleef. Op deze wijze is men erin geslaagd de plattelanders, die de kern van het Vietnamese katholicisme vormen, in het oude vertrouwde groepsverband een krachtige steun te schenken tegen de ontwrichtende invloed van een gedwongen milieuverandering. Niet-boeren, zoals ambtenaren, neringdoenden en arbeiders, wier aantal op 89.500 wordt geschat, en waarvan 50 pct het Boeddhisme aanhangen, hebben op eigen gelegenheid een tehuis in de grote steden van het zuiden gezocht.

Met uitzondering van de bevolking van het apostolisch vicariaat Bui-chu (209.000 zielen) die, dank zij bijzonder gunstige omstandigheden, in haar geheel het zuiden bereikte en vruchtbare bouwgrond aantrof, waren de overigen verplicht de uitgestrekte wouden rondom Saigon te ontginnen. Wat hier met de primitiefste middelen bereikt is, dwingt ieders bewondering af. Het dringend verzoek om hulp op alle gebied, door de vluchtelingenbisschop tot de Westelijke wereld gericht is maar zeer matig beantwoord, matig, omdat de behoeften zo groot zijn. De meeste hulp verleende de regeringen der V.S. en van Frankrijk én de katholieke Amerikaanse hulpdiensten. Nog steeds is er in de noodgebieden dringend behoefte aan levensmiddelen, medicijnen, artsen, ziekenverpleegsters, ingenieurs, vaklieden op alle terreinen, landbouwwerktuigen etc. Vanzelfsprekend is de woningnood schrijnend; 30.000 gezinnen leven nog in primitieve barakken.

Het noorden

Het aantal Vietnamezen, dat na de grote volksverhuizing in het gebied boven de 17e breedtegraad is achtergebleven onder communistisch bestuur schat men op 2 miljoen, waaronder, begrijpelijkerwijze, nauwelijks 4 pct. katholiek . Deze hadden vóór de grote trek reeds jarenlang onder zware druk van de regéring geleefd. Na de conferentie van Genève kreeg Ho Chi Minh officieel het heft in handen en vanaf dat moment verschilde de positie van de Kerk in Noord-Vietnam in geen enkel opzicht meer van die van Moskou en overige satellietstaten. Ondanks de afgekondigde godsdienstvrijheid zijn alle katholieke scholen en instellingen gesloten. Bisschoppen en priesters, voor zover niet gedood of gevangen, zijn verplicht cursussen in de communistische lee, te volgen en mogen hun bediening niet uitoefenen buiten hun woonplaats. Het ligt voor de hand, dat de vlucht naar het zuiden van honderdduizenden katholieken het leven van de vrijwillig of gedwongen achtergeblevenen niet gemakkelijker heeft gemaakt, daar de communisten de alleszins begrijpelijke massale uittocht voorstellen als het gevolg van het anti-nationale karakter van het katholicisme en zijn onderhorigheid aan het imperialistische Westen. Represaille-maatregelen blijven dan ook niet uit en verzwaren zodoende de situatie der katholieken in het noorden, die aldus bloot staan aan het „Golgotha van een meedogenloze vervolging", vooral de priesters. Nauwelijks 1 pct. van de 1500 inheemse geestelijken hebben zich aangesloten bij de beweging der „progressieve Christenen". Pogingen tot het stichten van een nationale Kerk, naar Chinees voorbeeld, zijn tot nu toe mislukt, maar het is te verwachten, dat de gelovigen op allerlei wijzen een waar martelaarschap te verduren krijgen.

Het zuiden

De situatie van het hele land is ongeveer te vergelijken met die van Korea en Duitsland, die eveneens door de splitsing op de twee grote politieke wereldmachten gericht zijn. Het absolute nationale streven van de Zuid-Vietnamese president Ngo Dinh Diem, die zelf een overtuigd katholiek is, mag voor de kerk een gunstige omstandigheid heten, daar haar vrije medewerking met diens program een te waarderen bijdrage betekent tot bevrijding van het Westerse kolonialisme, dat tot nog toe in hoge mate de levenssfeer in het land bepaalde. De opbouw van een democratische staat samen met de oplossing der sociaal-economische problemen is de grote actuele taak, waaraan de Kerk haar medewerking niet mag ontzeggen. Een zeer ernstige moeilijkheid vormt in dit laatste opzicht de licht tot vergelijking nodende activiteit van Ho Chi Minh in het noorden, waarvan de spectaculaire resultaten echter verkregen zijn door methoden en middelen, die in het zuiden uiteraard niet aanvaardbaar zijn. Het ideaal is het volk de middenweg te doen zien tussen het vroegere kapitalistische in het communistische systeem. Tot dat doel bevordert de kerkelijke overheid met alle kracht de studie der sociologie en economie. Het vakverenigingsleven ontwikkelt zich bevredigend, waarbij het verheugend is aan te tekenen, dat ook talrijke niet-christenen daaraan meedoen. Als een groot gemis wordt het onbreken van katholieke dagbladen gevoeld, te meer daar het betrekkelijk gering aantal intellectuelen, opgevoed in het agnosticisme der Franse Staatsscholen, sterk materialistisch is georiënteerd. Uit dit alles tezamen blijkt duidelijk voor welke immense taak Zuid-Vietnam zich geplaatst ziet, terwijl daarnaast volk en regering voortdurend gebukt gaan onder de steeds aanwezige communistische dreiging uit het noorden.

Ondanks strenge winter:

KLM ondervindt bijna geen vertraging

De record-winter, die Nederland nu reeds vier weken in zijn ijzige greep houdt, en die het vervoer over land en water ernstig heeft ontwricht, heeft bij de K.L.M. geen noemenswaardige stagnatie veroorzaakt. In de periode van 15 januari tot 23 februari ondervond van de 1096 vertrekkende vliegtuigen slechts 9.7% enige vertraging en zelfs in de sneeuwperiode van 13 tot 15 februari, toen er van de 75 vertrekkende vliegtuigen 27 na schematijd vertrokken, bedroeg de gemiddelde vertraging slechts 16 minuten.

Op de dagen, waarop de winter zich slechts door — zij het een abnormaal strenge — vorst manifesteerde, vlogen de K.L.M.-machines precies volgens dienstregeling.

De dagen, dat zich tengevolge van mist of ijsregen 'n ijslaag op de op de grond geparkeerde toestellen kon vormen, werd van 't weer wel enige vertraging ondervonden. Deze bleef echter beperkt tot gemiddeld een uur en de verloren tijd kon meestal door het bijzonder gunstige vliegweer worden ingelopen. Op de lijn Amsterdam-New York komt het zelfs deze winter enkele malen voor, dat een toestel, met enige vertraging van Schiphol vertrokken, een uur of meer vóór schematijd in New York aankomt, omdat het gunstige vliegweer tussenlandingen op Gander of Shannon overbodig maakt.

De vertraging, ontstaan tijdens perioden van neerslag, vindt haar oorzaak in het feit, dat de vliegtuigen in dit geval in de hangars met warm water van hun sneeuw- of ijslaag ontdaan en vervolgens gedroogd moet worden. Ook geschiedt het laden dan in de hangars, waar vaak een temperatuur van 10 graden heerst. Verdere oorzaken zijn de soms slechte gesteldheid van de wegen, die passagiers en bemanningsleden soms beletten op tijd te zijn en die het vervoer van de vracht naar de hangars bemoeilijken.

Zodra echter de neerslag ophoudt, kan de dienstregeling weer normaal hervat worden. De enige eis, die zelfs de abnormaal strenge vorst van deze winter aan de vliegtuigen stelt, is, dat de motoren iets eerder dan normaal „warmdraaien". Het vertrek hoeft hier echter geen vertraging van te ondervinden. Van stuifsneeuw — iets waarmee het grondverkeer momenteel ernstig kampt — hebben de vliegtuigen geen last, daar Schiphol, zodra de neerslag opgehouden heeft, sneeuwvrij wordt gemaakt.

Over de gehele linie genomen is de technische ontwikkeling van de burgerluchtvaart thans dusdanig, dat zij onder de huidige wintermoeilijkheden een aanzienlijk groter regelmatigheid te zien geeft, dan de meeste andere vervoerstakken.

Mollet en Pineau gaan naar Moskou

Parijs. — De Franse eerste-minister Guy Mollet en de minister van buitenlandse zaken Christiaan Pineau zullen op 11 mei een bezoek brengen aan Moskou, zo is officieel in Parijs bekend gemaakt.

Ontslag van Engelse legerleider in Jordanie Glubb Pasja door Arabische landen met vreugde begroet

Londen. — Het ontslag van Glubb Pasja als bevelhebber van het Jordaanse Arabische Legioen is door de Arabische nationalisten in het midden-Oosten als een triomf begroet. Raif Bellama, assistent-sekretaris-generaal van de Arabische Liga, sprak van „de bevrijding van het Arabische Legioen van vreemde invloed", die Jordanië thans in staat zou stellen zijn „volwaardige rol te vervullen tegenover het Israëlische gevaar". Het Arabische Legioen zou door de verwijdering van Glubb Pasja in een betere positie verkeren om met andere Arabische legers samen te werken, zeide hij.

Selwyn Lloyd, die op het ogenblik in Egypte vertoeft, merkte op: „Glubb heeft jarenlang trouwe dienst bewezen aan de Jordaanse regering. Ik geloof, dat hij vele goede wensen zal meenemen".

In Britse kringen in Cairo werd het bericht als een schok ontvangen. In Arabische kringen was men er daarentegen erg mee ingenomen. Egypte en zijn bondgenoten, die zich verzetten tegen het verdrag van Bagdad, zullen het ontslag van Glubb opvatten als een nieuw succes in hun streven om Irak te isoleren.

Het Arabische Legioen wordt momenteel beschouwd als het meest moderne en gevechtsklare leger in de Arabische wereld. Het bestaat uit 30 tot 35 duizend krijgslustige Bedouinsoldaten, die onder leiding staat van 150 Arabische en circa 60 Engelse officieren. Sommige Engelsen hebben contrakt met het Legioen; andere zijn door het geregelde Britse leger uitgeleend. De Engelsen bezetten meestal de technische en staffunkties. Zo was kolonel Sir Patrick Coghill, die vandaag eveneens ontslagen werd, het hoofd van de geheime dienst van het Legioen.

Krachtens het Brits-Jordaanse vriendschapsverdrag, dat voorziet in Britse hulp aan Jordanië, waaronder financiële steun voor het Legioen, heeft Engeland een eigen strijdmacht in het vorstendom. Er zijn Britse luchtmachteenheden gestationneerd te Amman, de hoofdstad, en te Mafraq, in noord-Jordanië. Te Akaba, een havenstad in zuidwest-Jordanië, dat verbonden is met de Rode Zee via de Golf van Akaba zijn een Britse pantserregiment en enig voetvolk gelegerd.

Het Legioen werd in 1922 opgericht door de Engelsman, kolonel Frederick Gerrard Peake Pasja. Het heette destijds het Transjordaanse Arabisch Legioen, omdat Jordanië toenterijd niet in zijn huidige vorm bestond. Glubb, die als administratief inspekteur van de Iraakse regering verscheidene jaren daarvoor grensmoeilijkheden tussen Irak en Saoedi-Arabië had onderdrukt, sloot zich als souschef bij het nieuwe Legioen aan. In 1939 werd Glubb bevelhebber van het Legioen. Sommigen van zijn mannen zagen in hem de wederopstanding van Lawrence van Arabië (de twee mannen hebben elkaar nooit ontmoet) en gaven hem de bijnaam Aboe Henaik (vader van de kleine kaak) vanwege een wond, die hij tijdens de eerste wereldoorlog aan zijn kin opliep. Onder leiding van Glubb Pasja hielpen de Bedouienen in 1941 een staatsgreep door Rasjid Ali in Irak eveneens de Vichy-Franse regering in Syrië onderdrukken.

Na de wereldoorlog bleef Glubb bevelhebber van het Legioen in de strijd tegen de Joden tijdens de Palestijnse oorlog en daarna bij het patrouilleren langs de noordelijke Palestijnse grenzen. De laatste tijd verscheen de naam van het Arabische Legioen opnieuw in de internationale pers, toen het moest optreden om oproerverstoringen te onderdrukken, die gericht waren tegen de toetreding van Jordanië tot het verdrag van Bagdad.

Nederlander Marinus in tribunaal voor Saarland benoemd

Londen. — De Westeuropese Unie heeft de rechters benoemd van het internationale tribunaal voor Saarland, dat de gevallen zal behandelen van Saarlanders, die zich te kort gedaan voelen als gevolg van hun politieke overtuiging.

Het zijn de volgende vijf rechters: Baeyens (België), Besly (Engeland), Heuertz (Luxemburg), Marinus (Nederland) en Talchini (Italië).

De Spaanse studenten-relletjes

Madrid. — Volgens de Spaanse pers heeft de politie verklaard, dat een aantal van degenen, die na de studentenrelletjes in Madrid zijn aangehouden, hetzij communist of communistisch geïnspireerd was. Zeker zes van de gearresteerden hadden in verbinding gestaan met de Russische ambassade in Parijs. Bij huiszoeking waren communistische instrukties en propagandamateriaal gevonden.

Ten tijde van de relletjes werd gezegd, dat het een culturele kwestie was en dat een deel der intelectuelen ijverde voor een vrijere culturele politiek.

BEKENDMAKING

Het Hoofd van de Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding van het Eilandgebied Curacao maakt hierbij bekend, dat

met ingang van MAANDAG 5 MAART 1956 alle scholen voor voorbereidend onderwijs wederom zullen aanvangen

en dat de gymnastieklessen op de Lagere scholen normaal doorgang zullen vinden.

Het Hoofd voornoemd,
G. P. JANSEN

Schermers kruisen floret in „Kwiek"

Mevr. Kusters ongeslagen floretkampioene 1955

Willemstad. — Gisteravond werden op het terrein van Athos (Club Kwiek) schermwedstrijden gehouden om het kampioenschap 1955 dames-floret. Er werd op twee lopers geschermd en het was weer een spannende strijd om de kampioenstitel.

De kampioene van 1954, mej. Vinck, begon goed tegen mej. Leon. Er werden mooie aanvallen en repostes gemaakt. Mevr. Vinck won door haar snelle repostes met 4—2.

Mevr. Poncia nam door een aanval en een reposte een 2—0 voorsprong tegen mej. Statius Muller, doch mej. Statius Muller maakte gelijk door een paar mooie aanvallen (2—2). Hier na werden haar aanvallen echter geweerd en kreeg zij de repostes aan, zodat mevr. Poncia met 4—2 won.

Mevr. Kusters schermde deze avond zeer strijdlustig en won met 4—0 van mej. Dovale.

In de volgende partij toucheerde mevr. Vinck weer door haar repostes tegen mej. Statius Muller, terwijl laatstgenoemde een slag-steek-aanval aanbracht (4—1 voor mevr. Vinck).

De volgende partij ging tussen mevr. Poncia en mevr. Kusters. Mevr. Kusters maakte in deze partij enige goede coupé's en won met 4—1.

Mej. Leon pareerde enige aanvallen van mej. Dovale en reposteerde snel (2—0). Nog twee aanvallen beslisten deze partij (4—0).

De partij mevr. Vinck — mevr. Kusters was zeer belangrijk deze avond. Bij mevr. Vinck zagen wij een enigszins afwachtende houding en mevr. Kusters daarentegen was nu zeer fel en strijdlustig. Het gelukte haar zelfs enige coupé's te plaatsen, ofschoon een touché daar tussen door van mevr. niet geteld werd. Mevr. Kusters won deze partij met 4—0.

Mevr. Poncia won haar volgende partij tegen mej. Dovale met 4—1. Zij plaatste hierbij goede aanvallen.

In de partij tegen mej. Statius Muller kwam mej. Leon met aanvallen 3—0 voor te staan. Mej. Leon pareerde en reposteerde en een goede voorsteek kwam aan (3—2). Hierna weerde mej. Leon snel en besliste de partij met 4—2.

Mevr. Vinck won nu van mevr. Poncia met 4—0. Thans maakte zij snelle aanvallen.

Mej. Dovale won van mej. Statius Muller met 4—0.

Mej. Leon kon het niet verder brengen dan 2 touché's tegen mevr. Kusters. Dit waren goede arrêts. Mevr. Kusters had ook thans weer succes met haar coupé's.

De volgende partij mevr. Vinck — mej. Dovale werd met 4—0 gewonnen door mevr. Vinck.

Mej. Leon gaf mevr. Poncia geen kans te toucheren en won met snelle aanvallen met 4—0.

Mej. Statius Muller plaatste een goede reposte tegen mevr. Kusters (1—0). Hierna kwamen de coupé's weer aan en won mevr. Kusters met 4—1.

Mej. Pistoor begon met goede aanvallen tegen mej. v.d. Steen en won met 4—0.

De partij mej. Bunte — mej. Coppoolse werd gewonnen door mej. Coppoolse met 4—0. Zij maakte enige goede aanvallen.

Mej. v.d. Steen — mej. Reitsema ging gelijk op tot 3—0. Beiden maakten goede voorsteken en aanvallen. Mej. Reitsma wist met een snelle aanval te winnen (4—3).

De partij mej. Pistoor — mej. Bunte kwam door 2 aanvallen en 2 voorsteken tot 2—2. Mej. Pistoor nam nu het initiatief met een aanval (3—2) en doordat de aanval van mej. Bunte passeerde en haar reposte aankwam won zij met 4—2.

Tegen mej. Coppoolse maakte mej. Reitsma 2 direkte aanvallen (2—0). Mej. Coppoolse haalde op (2—2), doch weer kwam mej. Reitsma voor (3—2). Een arrêt maakte weer gelijk, maar de laatste aanval was goed en mej. Reitsma won met 4—3.

Mej. Bunte won van mej. v.d. Steen met 4—0.

De partij mej. Pistoor — mej. Reitsma kwam gelijk tot 3—3. Een snelle aanval van mej. Reitsma besliste de partij (4—3).

Mej. Coppoolse won met 4—2 van mej. v.d. Steen. Mej. v.d. Steen maakte enige goede aanvallen, doch kon het toch niet tot een overwinning brengen.

De aanvallen van mej. Reitsma wist mej. Bunte te weren en haar repostes kwamen aan (2—0). Op haar volgende aanval bleef de reposte even uit en de remise kwam aan (2—1). Mej. Bunte besliste deze partij met 4—1.

Mej. Coppoolse wist van mej. Pistoor te winnen met 4—2. Enige goede aanvallen werden gemaakt en ook arrêts.

Mej. Leon won van mej. v.d. Steen met 4—0 en mej. Statius Muller won eveneens met 4—0 van mej. Reitsma.

Er volgden nog een paar overwinningen met 4—0, nl. mevr. Kusters — mej. v.d. Steen voor eerstgenoemde en mej. Leon — mej. Reitsma eveneens voor eerstgenoemde.

De partij mej. Statius Muller — mej. v.d. Steen ging gelijk op tot 3—3. Mej. v.d. Steen maakte enige goede voorsteken en mej. Statius Muller aanvallen, doch de laatste treffer plaatse zij eveneens door een voorsteek (4—3).

Mevr. Kusters won weer met 4—0 van mej. Reitsma.

Mevr. Vinck won eveneens met 4—0 van mej. v.d. Steen.

Tegen mevr. Poncia wist mej. Reitsma door een remise-steek en een arrêt tweemaal te toucheren. Mevr. Poncia won met 4—2.

De partij mej. v.d. Steen — mej. Dovale ging gelijk op tot 2—2. Mej. Dovale zette goed door en won met 4—2.

Mevr. Vinck versloeg mej. Reitsma met 4—0. Ook mej. v.d. Steen wist 2 touché's aan te brengen bij mevr. Poncia, doch na haar 2—0 voorsprong, nam mevr. Poncia het initiatief over en wist nog te winnen met 4—2.

Mej. Dovale — mej. Reitsma eindigde met 4—3 voor mej. Reitsma. Hierbij werden meestal aanvallen gemaakt.

Mevr. Vinck reposteerde weer snel na haar weringen tegen mej. Pistoor en won met 4—1. Ook mevr. Poncia won door repostes van mej. Bunte met 4—1.

Mej. Coppoolse — mej. Dovale eindigde met 4—3 voor mej. Dovale.

Mevr. Vinck won met 4—2 van mej. Bunte. Mej. Bunte maakte twee goede aanvallen.

Mej. Dovale wist goed te winnen van mej. Pistoor door aanvallen (4—0).

Mevr. Vinck — mep. Coppoolse eindigde met 4—2 voor mevr. Vinck.

De partij mevr. Poncia — mej. Pistoor werd nog net gewonnen door mevr. Poncia. Na haar 2—0 voorsprong plaatste mej. Pistoor 2 steken tussendoor en ook een goed doorgezette aanval kwam aan (3—2 voor mej. Pistoor). De volgende aanvallen van mej. Pistoor werden geweerd, waarna de repostes aankwamen. Mevr. Poncia won dus met 4—3.

Mej. Bunte won van mej. Dovale met 4—2. Dit waren meestal goede aanvallen.

Mej. Leon — mej. Pistoor eindigde met 4—2 voor mej. Leon. Er werden enige snelle repostes geplaatst.

Mej. Statius Muller en mej. Bunte gaven elkaar niet veel toe. Door aanvallen met slagijzer kwam het tot 3—3. Een slagsteek, gevolgd door een flèche, besliste de partij met 4—3 voor mej. Bunte.

mevr. Kusters maakte weer coupé's tegen mej. Bunte en won met 4—1.

Mej. Leon ving de aanvallen van mej. Bunte op en reposteerde keurig. Mej. Bunte wist echter nog twee snelle aanvallen te plaatsen. Deze partij werd met 4—2 door mej. Leon gewonnen.

Mej. Statius Muller — mej. Coppoolse eindigde met 4—2 voor mej. Statius Muler. Er werden enige snelle aanvallen en repostes gemaakt.

Mevr. Kusters viel snel aan tegen mej. Pistoor en won met 4—0.

Mej. Leon eindigde met 4—1 tegen mej. Coppoolse.

Mej. Statius Muller — mej. Pistoor werd door mej. tSatius Muller gewonnen met 4—1.

De laatste partij ging tussen mevr. Kusters en mej. Bunte. Mevr. Kusters nam een 3—0 voorsprong, waarna mej. Bunte twee prima snelle aanvallen maakte (3—2). De volgende aanval werd er echter uitgehaald en de reposte van mevr. Kusters kwam aan (4—2).

Hierna nam de voorzitter van de N.A.O.S.B., de heer Lenderink, het woord en zeide zeer verheugd te zijn dat ook de jongere garde aan deze wedstrijd had deelgenomen. Zij hadden zeer goed hun best gedaan en goede strijd gegeven.

De uitslag luidde als volgt:

	gewonnen partijen	ontvangen treffers	gegeven treffers
1. Mevr. Kusters	10		
2. Mevr. Vinck	9		
3. Mej. Leon	8		
4. Mevr. Poncia	7		
5. Mej. Reitsma	5		
6. Mej. Dovale	4	29	22
7. Mej. Bunte	4	30	25
8. Mej. Statius Muller	4	30	25
9. Mej. Coppoolse	3		
10. Mej. Pistoor	2		
11. Mej. v.d. Steen	0		

Daar mej. Bunte en mej. Statius Muller precies gelijk geëindigd waren, besliste de onderlinge partij.

Deze avond werd geleid door de hoofdsekondanten Luckman en Yzendoorn. Het wedstrijdbureau werd verzorgd door mevr. Statius Muller en mevr. Groot.

De biljart-kampioenschappen

Willemstad. — Gisteren werden de wedstrijden om het Biljart-Club kampioenschap voortgezet in de Club "De West" op Hato. De publieke belangstelling viel mee. De eerste partij ging tussen A. Oehlers en A. Flores. Ofschoon Oehlers zijn beste partij speelde kon hij het niet bolwerken om van Flores te winnen; doch het is in ieder geval een interresante partij geweest. Flores behaalde een gemiddelde van 6.25.

In de tweede partij wist van West op overtuigende wijze van C. Donker te winnen.

In de derde partij, gespeeld in een matig tempo kon E. Barkmeyer nog met een klein puntenverschil winnen van A. Girigori.

Het verdient aanbeveling, dat het publiek zich niet met arbitrage bemoeit, daar dit de moeilijke taak van de Arbiter nog zwaarder maakt.

De volgende week zullen wij beginnen met de publikatie van de Spelen Arbitrage Reglementen voor wat betreft het spelsoort LIBRE KLEIN-

K.L.M. brengt eerste tulpen uit Nederland

Willemstad. — Gisteravond zijn met de K.L.M. de eerste tulpen van het jaar 1956 uit Nederland aangekomen en de traditie-getrouw zijn hedenochtend onder meer aan de navolgen de personen een tulpen bouket met een lentegroet uit Nederland door de KLM aangeboden.

Mevr. van der Valk, mevr. Gorsira, Mevr. Jonckheer, Mevr. ter Meulen, Mevr. De Haseth, echtgenote van de Gezaghebber Bonaire (toevallig op Curaçao). De heer J. Detsch, KLM-distriktsvertegenwoordiger op Curaçao en mej. Edith Vinck, grondstewardess zullen de bouketten aanbieden.

Op de balie van het KLM-passagekantoor en in het restaurant Hato zullen ook hedenavond de prachtige tulpen prijken, terwijl er een aantrekkelijke tulpen-etalage in het passage-kantoor op het Hendrikplein ingericht is.

Pers en radio hebben ook een tulpenbouket ontvangen. Op Aruba worden tulpenbouketten aangeboden aan mevr. Kwartsz, mevr. Yrausquin, mevr. Eman, mevr. Horrigan. De KLM-salesvertegenwoordiger voor Aruba, de heer O. Kuyn en mej. Wietske Veenstra, stewardess van de KLM zullen de bouketten aldaar aanbieden, terwijl er ook op het Prinses Beatrixvliegveld een tulpenetalage is ingericht. Met het vliegtuig, dat a.s. donderdag naar St. Maarten vertrekt, gaat er eveneens een bouket voor mevr. Paap, echtgenote van de Gezaghebber op de Bovenwinden. En hiermee wordt nogmaals de nauwe band aangehaald tussen de Europese en Antilliaanse rijksdelen.

Ook Australie zou „Friendships" bestellen

Washington. — Het Amerikaanse vakblad "American Aviaton Daily" bericht, dat de Trans Australia Airlines besloten heeft twaalf Fokker-F 27 "Friendship" - verkeersvliegtuigen te bestellen. Zij zouden een deel van de vloot van Dakota's gaan vervangen op de binnenlandse Australische lijnen.

Bij informatie vernam het A.N.P. te Den Haag, dat de definitieve beslissing nog niet gevallen is. Er wordt wel onderhandeld. Gehoopt wordt, dat binnenkort bevestiging kan worden gegeven.

'S-Gravenhage. — Verschenen is een koninklijk besluit, krachtens hetwelk in Nederland voor het rijden met in de Verenigde Staten van Amerika of in Canada ingeschreven motorrijtuigen gedurende ten hoogste een jaar op basis van wederkerigheid vrijstelling van motorrijtuigen wordt verleend.

Regering vraagt gelden voor 5% loonsverhoging

Willemstad. — De regering heeft de Staten een brief dd. 2 maart doen toekomen, waarin zij verzoekt vooruitlopende op de begroting een bedrag van ƒ 750.000,— te mogen benutten i.v.m. een 5% loonsverhoging van het landpersoneel. Het ligt in de bedoeling van de in Nederland woonachtige gepensioneerden het kortingspercentage van 10 tot 25% te verhogen.

Hond had schijnbaar honger

Willemstad. — Gisteren verklaarde de vrouw A. M. dat de hond van haar buurvrouw genaamd O. A. zes van haar kuikens had veroberd. De buurvrouw verklaarde zich bereid de schade te vergoeden.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst maakte gisteren 4 P.V's en verleende 2 maal assistentie. De mobiele brigade maakte gisteren 16 P.V's en verleende 9 maal assistentie.

Fiets gestolen

Willemstad. — Bij de Recherche deed de man C. H. aangifte, dat zijn herenrijwiel merk Raylle dat hij geplaatst had in de Nijmegenstraat, verdwenen was.

Inbraak met diefstal

Willemstad. — De vrouw A.S. deed aangifte dat haar portefeuille met inhoud f. 3,—, parker vulpen, bril en rozenkrans was gestolen uit haar woning op Kintjan.

Sloeg ruitje stuk

Willemstad. — Een dronken passagier van een personenauto, die gasoline stond te tanken bij de pomp op Sta. Maria, sloeg met zijn hand het ruitje van de pomp stuk, waardoor hij verwondingen opliep aan zijn hand. Hij stapte in waarna hij door zijn vrienden naar de dokter werd gebracht.

Boodschap van Eisenhower aan de Paus

Washington. — Eisenhower heeft een boodschap gezonden aan de paus, waarin hij de hoop uitspreekt, dat deze nog talrijke jaren de zaak van de vrijheid en de vrede zal dienen.

De klassifikaties der mededingers naar de bokstitels

New York. — De Argentijnse middengewicht Eduardo Lausse is op de jongste maandelijkse ranglijst van het Amerikaanse tijdschrift "Ring" teruggevallen op de vijfde plaats onder de dingers naar de wereldtitel van Ray Robinson. Lausse werd de vorige maand verslagen door Bobby Boyd, die daarvoor de zevende plaats innam en nu de vierde plaats, die Lausse bezette, inneemt. Nino Valdés (Cuba) staat als zesde geklasseerd voor het wereldkampioenschap zwaargewicht, dat op naam staat van Rocky Marciano. Archie Moore, wereldkampioen halfzwaargewicht, staat opnieuw op de eerste plaats als candidaat voor Marciano's wereldtitel.

NEW YORK BEURS

New York. — De New Yorkse effektenbeurs steeg gistermorgen onder leiding van olie- en koperfondsen bij toeneming van de omzet. Nu de onzekerheid inzake de kandidaatstelling van Eisenhower verdwenen is, schenkt de markt meer aandacht aan gunstige bedrijfsresultaten en vooruitzichten. Rond het middaguur ontstonden koersstijgingen tot één dollar of meer. In de namiddag kromp de handel in, doch de stemming bleef goed prijshoudend. De markt sloot vast met koersstijgingen tot twee dollar of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1.159; hoger 648; lager 295; onveranderd 216. Aandelenomzet 2.860.000; obligatie-omzet $ 4.130.000.

Amer. Tel and Tel	185 5/8
Anaconda Comp.	78 1/4
Bethlehem Steel	153 5/8
Dupont de Nemours	225 1/8
Gen. Electric	59 5/8
Gen. Motors	44 3/4
Intern. Tel and Tel	32 5/8
Kon. Petr. Mij	88 7/8
Shell Oil	78 3/4
Standard Oil of N. Y.	158 1/2
U.S. Steel	57 1/4
Canadian Pacific	33 3/4
Intern. Nickel	83

Rekord deelname aan wereld-kampioenschappen voetbal

Zürich. — Een rekord aantal landen hebben zich aangemeld voor de wereldkampioenschappen voetbal, welke in de zomer van 1958 in Zweden zullen worden gehouden. Het zijn in totaal 44 landen, te weten: Argentinië, Oostenrijk, België, Brazili, Bulgarije, Canada, Chili, de Chinese volksrepubliek, Costa Rica, **Curaçao**, Tsjechoslowakije, Denemarken, Engeland, Finland, Frankrijk, West-Duitsland, Oost-Duitsland, Griekenland, Guatemala, Hongarije, IJsland, Indonesië, Noord-Ierland, de Ierse Vrijstaat, Israël, Italië, Luxemburg, Mexico, Nederland, Noorwegen, Paraguay, Polen, Roemenië, Schotland, Spanje, de Soedan, Zweden, Zwitserland, Syrië, Rusland, de Verenigde Staten, Uruguay, Wales en Joegoslavië. De verdeling in groepen volgt in April.

De plaatsing van Duitsland als titelhouder en Zweden als organiserend land, staat vast.

De overige landen spelen voorwedstrijden tussen 1 januari en 31 december 1957. De eindronden worden in Zweden gespeeld, waarin in totaal 16 ploegen zullen uitkomen. Deze beginnen op 8 juni 1958.

Brazilie - Chili: 2 — 1

Mexico. — In het tornooi te Mexicostad om het Pan-Amerikaanse voetbalkampioenschap won Brazilië met 2-1 van Chili. Bij de rust leidde Brazilië met 1-0.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM :

Zat. 17.00 Los Tres Diamantes: 17.15 Aperitief: 17.45 Noord-Amerikaanse gramophoonplaten, 18.00 Boletin di noticia 18.10 Actualiteiten of Gramophoonmuziek 18.30 Nieuws-Bulletin 18.45 En nu..... Tante Aukje 19.00 Zuidamerikaanse Juke-box 19.30 Wat de Handel biedt 21.25 Radio Nederland wereldomroep 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 Zondagochtendklanken 10.00 Kerkdienst 11.00 Klassiek Concert 11.30 Katholieke morgenwijding 12.00 Programma-overzicht 12.05 Luchmuziek 12.30 Wekelijks overzicht van de Caraibische Commissie 12.45 Lichte muziek. 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

Zondag 9.00 Kerkdienst uit St. Ana kerk 10.00 Zondagochtendklanken 11.00 Klassiek concert 11.30 Protestantse morgenwijding, 12.00 Programma-overzicht 12.05 Lunchmuziek 12.30 Wekelyks overzicht van de Caraibische commissie 12.45 Lichte muziek 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

17.00 Pabien! 17.15 Aperitief. 17.45 Gramophoonplaten programma 18.00 Boletin di noticia 18.10 Groeten van de Antilliaanse jongeren in Nederland 18.30 Nieuws 18.40 Voor de Protestantse Jeugd. 19.00 En nu tante Aukje 19.05 In onze Studio: Conj. Jovenes del Caribe 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 Licht klassiek 21.00 De stem van Amerika 22.00 Nocturne: 22.25 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER

Zat. 17.00 Tea at five 17.30 A.P. nieuws 17.40 Met Duitse musici 18.15 Noordamerikaanse muziek 18.45 Rosario di mucha 19.10 Programma varia 19.30 Hoorspel 19.45 Programma van Gasmaatschappij 20.15 Gevarieerde muziek 20.30 Hoorspel. 20.45 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting.

Zondag 10.00 Kath. Zondagmorgenwijding. 10.15 Klassieke muziek 11.15 Prot Zondagmorgen wijding 11.30 Hindustaans programma 11.45 Arabisch programma 12.00 A. P. nieuws 12.10 Franse chansons 12.30 Venezolaanse muziek 13.00 Sluiting.

16.00 Ron Rey de Copas 1.700 Met de Jarigen in de lucht 17.30 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Programma van S.E.L. Maduro & Sons 20.30 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting.

De Heer en Mevrouw

E. DANKMEIJER—MADURO

maken de verloving bekend van

Ingrid Dankmeijer

met

Donald M. de Ploeg

Den Haag, 3 Maart 1956.

Van Boetzelaerlaan 153.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:

Van 07.00 — 18.30 kantoor tel. 2307
Van 18.30 — 5 Maart 07.00 J. Kokshoorn tel. 2470—2307
B. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 uur. t.m. Zat. 10 Maart 12.00 ur, C. L. H. Jonckheer, Hoogstraat 32, tel. 24060 (W'stad)
B. g. g. nad. inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:

Zat. en Zond. E. A. Wegman tel: 4446

Geneeskundige Dienst

Dr. De Loos tel. 4447
B g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisantdorp.

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer Th. G. Boot kunnen worden opgebeld onder No. 4321
B. g. g. nadere inlichtingen tel. 2400

C.S.M.

Rederij:

Zat. F. R. van Rosevelt tel. 2440
Zond. J. Hemmes tel: 2701

Scheepsagentschap:

Van 07.30 — 18.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 08.00 — 08.00 C. H. van Leeuwen tel: 2054
Van 08.00 — 08.00 E. van der Werf tel. 3101

Dokafdeling.

Van 12.30 — 17.30 tel. 2276 — 2098; J. Marcussen tel: 2245
Van 17.30 — 07.30 J. Marcussen tel: 2245

THEATER ASIENTO

„Verboden Liefde".
Zat. „The Glass Slipper".
Geen kinderen beneden 18 jaar
Zond. „Seven Little Foys".
Toegang boven de 16 jaar

OPENING KLEUTERSCHOLEN.

De kleuterscholen van de H. J. A. Schroederscholen zullen op maandag, 5 maart a. s., op de gebruikelijke tijden weer aanvangen.

Eilandgebied Curacao

Namens het Bestuurscollege zullen op Donderdag 5 April des voormiddags om 11.15 uur op het kantoor van de van Openbare Werken op Parera in het openbaar worde besteed:

Bestek No. 267: Het maken van 3 lichtopstanden, stoel en 1 houten aanlegsteiger in het Schotte

en

Bestek No. 268: Het bouwen van een duiker in de eenheid Boulevard.

De inschrijvingsbiljetten op genoemde datum uiterlijk uur v.m. op het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, te ren in een speciaal daarvoor bestemde bus.

Bestek en tekeningen zijn van 8 Maart 1956 af te ver ten Bestuurskantore tegen betaling van ƒ 15,— per stel. Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuursk der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding ƒ per stel.

Het Hoofd van de Dien Openbare Werken
H. DE KIEWIT.

Departement van Onderwijs en Volksontwikk

De Wnd. Inspecteur van het Onderwijs maakt bekend, eerstvolgende examens voor

Stuurman en Scheepswerktuigkundi

bij de Grote Handelsvaart begin Mei a.s. zullen worden den.

Candidaten voor één dezer examens dienen hun aa vergezeld van de vereiste stukken, **uiterlijk 1 April** Inspectie van het Onderwijs, Johan van Walbeeckplein lemstad, in te zenden.

De aanvragen moeten geschieden door middel van een **lier,** dat bij hogergenoemde Inspectie verkrijgbaar is.